

OKTOBER

1984

misli

THOUGHTS - LETO 33

NEKDO bralcev me je ob pošiljki naročnine tudi vprašal, koliko novih naročnikov so naše MISLI že letos dobile. Ker to gotovo tudi druge zanima, in navadno vsako leto proti koncu omenjam, naj kar tule povem: od začetka leta do danes štiri deset. Lepa številka za izseljenski list. Sicer naj dodam, da smo jih tudi izgubili — če sem prav štel — d v a i n d v a j s e t: nekaj jih je vzela smrt, drugi so se odselili in pozabili sporočiti upravi novi naslov. Nekateri teh zadnjih kasneje pogrešijo mesečnik in slovenske novice ter znova pridejo med naročnike. Vsekakor je važno, da je število novih večje od števila odpadlih — in to je bilo doslej prav vsa leta, kar sem sprejel (leta 1972) upravo in uredništvo. Menda mi sam pokojni o. Bernard pomaga iz nebes, saj mu je bilo toliko na tem, da bi se slovenska beseda v Avstraliji še dolgo ohranila. Imel je dolgoletno prakso med ameriškimi Slovenci, v cerkvi in izven nje. (Zlahka si predstavljam, kaj bi rekel — če bi še živel med nami — ob članku svojega mladega soimenjaka v tej številki.)

Število naročnikov torej polagoma še vedno raste. Zato me bolj kot število skrbi kar dolga vrsta tistih, ki prebirajo MISLI, ne čutijo pa prav nobene odgovornosti poravnati tudi naročnino. Ti naj se zavedo, kako reševati izseljenski tisk!

— Urednik in upravnik

K naslovni sliki: Ena naših zgodovinskih znamenitosti je tudi edinstveni Predjamski grad blizu Postojne, sezidan v skalni duplini.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 — Tel.: (03)861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeničstvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam — Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac—Škerlj), žepna izdaja. Končno dospela nova pošiljka. Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — 280 strani. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.— dol., broširana 3.— dol.

ZLO NAŠEGA ČASA

MAMILA so danes gotovo največja skušnjava mladostnikov in obenem tudi zlo, ki mu ga ni para. Pa tudi kaj drag strup. Ne le, da uniči zdravje in iz osebe naredi navadnega sužnja – narkomana sili tudi h kraji in ropu ter prodajanju lastnega telesa, samo da si more znova in znova privoščiti usodno mamilo. A kaj, ko traja tako malo časa, pa je treba spet ne-kje dobiti denar za nakup. In tega zlepa ni konec . . .

Nedavno nas je pretresla izjava, da sta žrtvi heroína tudi Rosslyn, najmlajša hčerka našega Prime Ministra Hawka, ter njen mož Matt Dillon. Zgodba je prišla v javnost, ko je Mrs. Hawke v intervjuju povedala, zakaj njen mož Bob, Prime Minister Avstralije, kak teden poprej ni mogel premagati solzá niti pred televizijsko kamero. Prevzela ga je usoda lastnega otroka, ko je omenil kriminalno prodajanje mamil.

In ne dolgo zatem – novo odkritje: žrtev heroína je tudi Timothy Costigan, sin Franka Costigana, ki je Q C in Royal Commissioner, glava komisije, o katere poročilu ("Costigan Report") je zadnji čas toliko govora v parlamentu in izven njega ter veliko branja v dnevnem časopisju. Dva in dvajsetletni Timothy je bil že pred sodiščem, obtožen in kaznovan zaradi postopaštva z namenom prostitucije – očitno ob iskanju sredstev za nabavo heroína.

Oba primera sta šokirala avstralsko javnost. Nehote se človeku poraja vprašanje: Zakaj vendar? Iz družin tako visokega položaja? Nič ni manjkalo na zunanji niti hčerki Prime Ministra, niti sinu glave vladne komisije, ki raziskuje kriminalno aktivnost pristaniške unije. In vendar . . . Tudi iz takih družin otrok lahko zaide na napačno pot – morda se prav v takih družinah na otroka še lažje pozabi in za njega ni časa.

In spomnil sem se, kaj sem bral pred leti, ko je bil g. Bob Hawke izbral za "očeta leta". Kar precej dni je vzelo, da je fotograf mogel ujeti na sliko za objavo celotno Hawkovo družino. In še takrat so morali vse pripeljati k "očetu leta" v njegovo ACTU pisarno. Tam ga je eden otrok, morda prav hčerka Rosslyn, nagovoril takole: "Hi, dad! Long time no see! . . ." Ob poročilu sem se zamislil in danes vidim, da ne brez vzroka. Spominjam se tudi, da je bil g. Hawke takrat presenečen nad priznanjem in je izjavil, da naslova "očeta leta" ni zaslužil on, ampak njegova žena Hazel, ki ga pri družini v vsem nadomešča . . .

Jezuitski brat Alex McDonald, ki deluje med počestno mladino melbournskega okraja St. Kilda, je v petih letih

božje
misli
in
človeške

LETNIK 33

ŠT. 10

OKTOBER 1984

VSEBINA:

- Zlo našega časa – stran 257
Samo dve ljubezni sta – stran 258
Skupni napori – Dr. P. Remec (iz govora na slovenskem dnevu v Torontu, Kanada) – stran 259
Slomšek o slovenskem jeziku – stran 260
Šolanje danes – zaposlitev jutri? – A. L. Ceferin – stran 261
Štiri Lenčine diplome – črtica – J. L. – stran 263
Bi znal odgovoriti? – O zunanjih posesti Avstralije – Janez Primožič – stran 264
Od odmevov do razmišljanja – P. Bernard – stran 265
Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 267
Izpod Triglava – stran 170
S polno košaro darov – Ps. 136 (135) – P. Ciril – stran 272
Adelaidski odmevi – P. Bernard – stran 274
Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 276
Naše nabirke – stran 276
Zveza slovenske akcije in bodočnost – I. Kobal – stran 276
Samo napisana beseda? – Gerlinde Brumm – stran 278
P. Bazilij tipka . . . – stran 279
Z vseh vetrov – stran 282
Kotiček naših mladih – stran 284
Križem avstralske Slovenije – stran 285
Po "slovensko" se nasmejmo! – stran 288

samo dve ljubezni sta

Samo dve ljubezni sta,
Gospod:
ljubezen do sebe
in ljubezen do tebe in drugih.

Ljubezen do sebe ustvarja
človeško bedo,
sleherno človeško bedo:
trpljenje otroka,
ki ga je njegova mama brez
razloga sklofutala,
in trpljenje moža,
ki ga gospodar krega pred
vsemi delavci;
trpljenje dekleta,
ki je na plesu osamljena,
ker ni lepa,
in trpljenje žene,
ki je mož ne poljublja več;
trpljenje otroka,
ki so ga pustili doma, da ne
bi bil v napoto,
in trpljenje starega očeta,
iz katerega se otroci norču-
jejo, ker je star;
trpljenje obupanca,
ki se vrže v kanal,
in trpljenje kriminalca,
ki ga bodo usmrtili;
trpljenje brezposelnega,
ki bi hotel delati,
in trpljenje delavca,
ki uničuje svoje zdravje za
smešno nizko plačo;
trpljenje očeta,
ki stlači vso svojo družino v
eno sobo blizu prazne vile,
in trpljenje mame,
katere otroci stradajo,
medtem ko drugi mečejo
v smetnjak ostanke
slavnostnega kosila;
trpljenje tistega, ki umira
sam, medtem ko njegova
družina v sosednji sobi
čaka ob kavi na konec, ki
mu ni mogoče ubežati.

Vse trpljenje, vse krivice,
bridkosti, ponižanja, žalo-
sti, sovraštva, obupi;
vse je nepotešena lakota po
ljubezni.

srečal okrog 5500 mladincev obeh spolov. Brez dvoma med njimi veliko narkomanov in 52 od njih je danes zaradi mamil v preranem grobu. Njegova beseda je vselej jasna in trka na vest odraslih: Kdo je mladino pognal na cesto? Z malo izjemami razmere v družini, ločitve staršev, ponovna poroka ali "de facto" odnosi enega od staršev . . . vse to so običajno vzroki, da je mladina izgubila dom in vero v sočloveka. Današnja brezposelnost in ekonomski položaj ter prilike za mamila dodajajo svoje. Kdo izrablja mladino in spravlja dobiček prodaje mamil? Odrasli. Tudi ji odrasli nudijo denar v zameno za spolno izrabljanje.

Vsa ta dejstva so znana, a prav je, da jih spet in spet pokličemo v spomin. Potem bomo imeli večje razumevanje do mladih narkomanov, ki danes v tako velikem številu izrabljajo svojo bodočnost.

Med našo tukajšnjo slovensko mladino na srečo ni veliko primerov jemalcev mamil. Redki so, hvala Bogu, a brez njih gotovo nismo. Ko je pred leti začela razsajati ta moderna epidemija med mladino srednjih in nižjih slojev, je bil eden prvih žrtev mamil mladostnik, po očetu Slovenec, po materi avstralskega rodu. Mrtvega so našli v Sydneyu, pokopali so ga v Junee, N. S. W., kjer je družina živela. Takrat je potrli oče o primeru sina pisal v krajevnem časopisu, iz pogreba pa je napravil protestno srečanje, demonstracijo staršev. Hoteli so opozoriti oblast in pokazati svojo skrb za otroke, ki so jih začeli celo pred šolami zalezovati prodajalci mamil ter zavajati v to strašno moderno suženjstvo. Žal je bilo očitno premalo storjenega v naslednjih letih na polju mamil, ki je dobilo že tako razsežnost, da je resno vprašanje, kako sploh postaviti uspešne jezove.

Vsekakor pa se ob dosedanjem nizkem številu narkomanov med nami ne smemo prepustiti prepričanju, da med našo mladino ne more biti porasta. Čuječi naj bi bili — pravočasno spoznanje začetnika še lahko reši, da ne zaide predaleč. Policijski inšpektor Doug Millar svari starše, da je eden prvih znakov, če se otrok začne zapirati v sobo in staršev ne pusti v spalnico. Dalje če izginja denar, naj bo v družini, ali iz otrokovega hranilnika oz. bančne knjižice mladostnika. Tudi če nenadoma izginejo razne osebne stvari in kosi obleke, je znak, da gre za nujno pridobitev denarja. In nič naj si starši ne očitajo, če se potrudijo uveriti, da je mladostnik res tam, kamor je rekel, da bo šel. Tudi odklon starih prijateljev in nove zveze so znak, da je nekaj za bregom. In če mladostnik ne more držati službenega mesta ali ostati v šoli, ima ta pojav velikokrat za ozadje — pričetek narkomanstva.

Inšpektor poučuje starše dalje, kaj storiti, če lepega dne odkrijejo nezaželjeno resnico. "Ne pojdi na policijo," je njegov nasvet. "Vzemi otroka k zdravniku, če je družina član

verske skupnosti, pa zadevo lahko zaupate tudi duhovniku, kar se je izkazalo doslej za zelo uspešno.”

Tu je nekaj napotkov – v upanju, da bo našim družinam le prizanešeno z grenkim spoznanjem. S svoje strani bi svetoval vsem staršem kot najvažnejše: dajajte svojim otrokom vseskozi dober krščanski zgled, najdite čas zanje in naučite jih zaupanja. Biti odkrit in iskren – to je z ozirom na mamila morda najboljšo preprečevalno sredstvo. Otrok, ki se zna s starši zaupno pomeniti, ne bo kar naenkrat za njihovim hrbtom napravil usodni korak v začarani krog mamil.

NIKDAR NE RECI: "TO JE NE-MOGOČE!" RAJE RECI: "TEGA DOSLEJ ŠE NISEM POSKUSIL."

Razrešiti težak problem, storiti nevaren korak, splezati na strmo skalo, napraviti dolgo pot, odpraviti slabo navado, premagati krizo malodušnosti, odpovedati se celo dovoljenemu – vse to ni nemogoče, če imamo dovolj zaupanja v življenje in predvsem v Boga . . .

Pogled
z Lipance
na Triglav

Smo rod
izpod
Triglava,
ki ne sme
kloniti!

SKUPNI NAPORI

Tu je nekaj misli iz govora DR. PETRA REMCA na letošnjem že 25. slovenskem dnevu v Torontu, Kanada. Tudi naši skupnosti lahko koristijo.

ALI je še smiselno gojiti slovenščino in slovensko zavednost v tujini?

To je vprašanje, ki si ga mora vsak zastaviti. Ker smo v svobodnem svetu, mora na to vprašanje vsak sam odgovoriti. Nihče ga ne bo in ga ne more do tega prisiliti.

Tistim med nami, mladim in starim, ki sprejmemo pritrdilen odgovor, se postavlja naslednje vprašanje, namreč, s kakšnimi koraki, podvigi in dejavnostmi lahko ta cilj dosegamo.

Tu se moramo vrniti k pojmu odprte družbe, v kateri živimo. Svobodni svet, kjer smo sedaj, je istočasno prikrita nevarnost za naš obstoj, vendar z druge strani je tudi glavno in mogoče edino sredstvo za našo kulturno in narodnostno ohranitev. Prav gotovo nas nihče ne bo silil ali nam ukazoval, da moramo storiti to ali ono. Zato se pa lahko prosto odločimo

za naše bodoče korake in smo tudi v položaju, da za to lahko preskrbimo sredstva z vzajemnimi močmi. V tej prosti a obenem medsebojno skupni odločitvi je upanje, da bomo lahko nadaljevali s tem, kar smo že dosegli, in še dodali nove tvorbe, ki jih bo bodoči razvoj zahteval. Ponekod bomo pri teh korakih celo lahko dobili javno pomoč.

Če smo že res bolj razkropljeni po širni okolici, imamo pa le dandanes na razpolago osebna prevozna sredstva, da lahko sodelujemo pri delu obstoječih središč. Če ni mogoče priti do cerkve ali slovenskega doma peš, se morajo pač prireditve tudi temu primerno dogajati, ko lahko največ rojakov sodeluje. Včasih je že sedaj celo tekma med različnimi društvi in akcijami za kak bolj pripraven datum. Malo sporazuma in načrtovanja vnaprej lahko prepreči navzkrižja.

Kjer koli je le mogoče, naj se v obstoječih središčih mlajši in predvsem najmlajši rod načrtno poučuje v slovenščini, v slovenski kulturi in pesmih. Starejši naseljenci, ki mogoče sedaj mislijo že na pokoj, bodo na tem področju dolgo lahko pomagali.

Misliti moramo na ustanovitev in okrepitev že obstoječih organizacij, ki bodo povezale na poklicnem, kulturnem, splošno družabnem in podobnem vidiku slovenske rojake, razpršene daleč od središč. Stik bo treba vzdrževati seveda pismeno ali z drugimi modernimi sredstvi.

Resno moramo začeti misliti na ustanovitev osrednjih ustanov, kjer bi lahko shranjevali slovenske knjižne in še bolj važno – arhivske in umetnostne zaklade slovenskih izseljencev za bodočnost. Če ne bomo tega napravili, naši najbližji potomci ne bodo vedeli, niti ne bodo imeli prilike raziskovati o preteklo-

sti slovenskega naselja in njih lastnih rodov. Zagotoviti moramo nepretrgano zvezo med rodovi.

Posebno važno je tudi razmerje z domovino. To ne pomeni, da moramo odobravati sedanji režim. Slovenski narod je že preživel mnogo režimov, a naša kultura je ostala. Mlajši kot stareši obiskujejo domovino, tudi Koroško in Primorsko, kar našim rojakom tam dostikrat zelo pomaga.

Tu v svobodnem svetu ne potrebujemo kakega pokroviteljstva režimskih organizacij, niti ne pričakujemo od njih kakih podpor. Raje nasprotno. Vse naše dejavnosti so bile v preteklosti, so in bodo ostale odvisne od naših lastnih neodvisnih sredstev. Kljub temu nam slovenski jezik, kulturni spomeniki in književnost domovine ostajajo svetla luč za sedanje in bodoče delo.

ANTON MARTIN SLOMŠEK (1800 – 1862), mariborski škof in zaradi svetniškega življenja naš kandidat za oltarsko čast. Njegove zasluge za narod so neprecenljive ne le na verskem, ampak tudi na kulturnem polju. V septembru letos je slovenska Cerkev praznovala 125-letnico, kar je Slomšku uspelo uradno prenesti sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor. S tem daljnosežnim zgodovinskim dogodkom je škof Slomšek rešil pereče narodnostno vprašanje naše severne meje.

„... Ves svet je velik tempelj božji, od sončnega izhoda do zapada se njemu čast in hvala poje in vsaka stvar povečuje Vsemogočnega. Mala ptičica, slavulj, v zelenem grmu ponoči milo žvrgoli; velika postojna po planinah, ki visoko pod nebom leta in se po hribih in dolinah s svojim mogočnim krohotom glasi; mali pastirček, ki na paši svojo stranščico piska, kakor tudi grozovitni lev v puščavi; mili glas zvonov in orgel sladko petje v hiši božji, pa tudi strahoviti grom, pred katerim se zemlja trese in nebo maje; najlepše pa človek, kateremu je Stvarnik jezik dal, da bi mu z jezikom pel čast in hvalo. Lepo je slišati glasne zvonove peti, še lepše veselo orgle žvrgoleti, najboljši pa je človeški glas, s katerim poje in govori, žaluje in se veseli; beseda, katero mu je vsemogočni Stvarnik dal, je najimnitnejši in največji dar ...

Slovenec bom Slovencem nove besede iz ljubezni materine govoril v slovenskem jeziku. Vselej so Slovenci božjo besedo radi poslušali; zaupam, da tudi vi! ... Naš slovenski jezik je brat tistega grškega jezika, v katerem so apostoli in evangelisti spisali sveto pismo; že več kot tisoč let pošteni ljudje slovensko marnajo. Slovenski jezik je brat latinskega jezika, v katerem se sploh sveta maša služi, in že pred tisoč leti so naši stari očetje sveto pismo brali v slovenskem jeziku in po slovensko v hiši božji prepevali Bogu hvalo.

Kdor se tedaj tako starega, imenitnega jezika sramuje, je podoben človeku, ki lepo pošteno oblačilo raz sebe strga, ki mu ga je dal dobri oče, se obleče po tuje in misli, da bo lepši ... Človeški jezik je talent, ki nam ga je Gospod nebes in zemlje izročil, da bi z njim barantali in storili veliko dobrega. Kdor svoj materin jezik pozabi, malopridno svoj talent zakoplje ...”

Iz znamenite SLOMŠKOVE pridige – na binkoštni ponedeljek 1838 v Blatogradu

ŠOLANJE DANES — ZAPOSILITEV JUTRI...

V SEPTEMBRU je prosvetni minister g. Fordham izdal dolgo napovedana navodila za poučevanje v državnih osnovnih in srednjih šolah širom Viktorije. Ta nova reforma poučevanja velja za približno tri četrtine vseh 2,783 šol z 811,203 študenti in 58,139 učitelji. Preostala četrtina je v katoliškem in privatnem šolskem sistemu.

Minister je na konferenci predstavnikov šolstva, podjetij in sindikatov obrazložil nove reforme, ki so bile v mnogem ugodno sprejete. Seveda odločujoče za uspeh pa je pristop in izvajanje potom kratko- in dolgoročnih programov. Mnenja so deljena glede na realistično ocenitev sedanjega socialnega, političnega in gospodarskega položaja, v katerem smo danes v Avstraliji, in o predvidenem razvoju za naprej.

Govornik vladne opozicije g. Jona se strinja za izboljšanje šolstva. Pravi pa, da bi izvoljena liberalna vlada zmanjšala vpliv šolskih svetov in učiteljskih zvez ter dala večjo pravico odločanja ravnateljem šol. Reorganizirala bi prosvetno ministrstvo, uvedla posebne odbore za ocenjevanje in napredovanja učiteljev po sposobnostih, odpustitev nesposobnih, nove disciplinske mere in drugo.

Nova vladna navodila so namenjena šolskim svetom, ki so bili letos ustanovljeni na vsaki državni šoli. V šolskem svetu so poleg ravnatelja in učiteljev izvoljeni tudi predstavniki staršev in študentov, ki skupno odločajo kaj in kako se poučuje ter skrbi za študente, da si pridobijo nova znanja in so usposobljeni za delo. Pravtako se pričakuje, da so študenti pripravljene za razumevanje in sodelovanje v humanistično in demokratično urejeni družbi. To naj bo doseženo s sodelovanjem vseh, ki so v šolstvu, in s povečanim vladnim financiranjem.

Iz navodil je tudi razvidno, kaj vlada pričakuje od šol. — Šolski sveti so odgovorni za poučevanje jezikov (angleščina in jeziki proste izbire), književnosti (domača in tuja), matematike (pojmi in praktična uporaba), znanosti (spoznavanje in uporabljivost), tehnologije (pripomoček učenju, računalništvo), okolja

(prilagoditev), umetnosti (estetsko in socialno vrednotenje) poleg drugih predmetov.

Današnje šolanje zaostaja za potrebami splošne in strokovne izobrazbe. Učni programi so prenatrpani z nepotrebni zastarelimi podatki, ker smo v dobi vedno hitrejšega porasta znanosti in odvisni od razvitosti materialnih osnov. Potrebe za novim znanjem se večajo in šolanje se podaljšuje.

Velik odstotek študentov ne dovrši obveznega šolanja, kar je pripisovati pomanjkanju motivacije in nezadovoljivim rezultatom. Pravtako so krivi tudi učitelji, ki nimajo dobrih metod poučevanja, ker prav način učenja zelo vpliva na uspeh. To in še mnogo drugega govori za pomanjkljivo šolsko prakso.

Naloga šolstva pa je tudi pripravljati mladino za vstop v delovno silo. Danes vemo, da precej študentov, ki dovršijo šole, ne dobijo takoj zaposlitve. Razlog za to je pomanjkanje dela, ali pa nezadostna šolska priprava. Šolanje je dolgoleten proces in poučevanje je planirati ob upoštevanju gospodarskih, socialnih in političnih realnosti države.

Danes je v Avstraliji približno ena desetina celokupne delovne sile brezposelna in postaja vedno večji problem. Večina pravi, da je povečana rast avstralskega gospodarstva odločilna za blagostanje vseh. To bo mogoče doseči s preusmeritvijo proizvodnje in vpeljavo nove tehnologije, ki je eden izmed pogojev za boljše in cenejše proizvode.

Polemike o vlogi tehnologije vprašanja niso razčistile, ampak še bolj zamotale. Eni napovedujejo povečano brezposelnost (celo stalno, za del prebivalstva) in z njo povezane težave. Drugi predvidevajo racionalizacijo industrije, ki povzroča prehodno brezposelnost, ker nastajajo nove dejavnosti. — V Avstraliji je z uvedbo avtomatizacije (robotike) v proizvodnih industrijah število zaposlenih močno padlo. S porastom turizma in rekreacije, transporta, informacij in drugih aktivnosti, pa pričakujejo nova delovna mesta.

Prvo večjo študijo o vprašanih tehnologije v Avstraliji smo dobili pred petimi leti (Mayers Report). Eno izmed priporočil pravi, da je prevzem nove te

hnologije v interesu celotnega avstralskega gospodarstva. Pomanjkljivost tega poročila pa je bila, da ni obravnavalo dovolj možnosti za naprej.

Kakšen bo vpliv tehnologije na zaposlitev in izobraževanje v našem šolstvu? O tem so v Melbournu na enotedenskem seminarju v septembru razpravljali vodilni ameriški in avstralski strokovnjaki.

Razprave so nakazale zanimive zaključke. Dolgotrajna raziskavanja so ovrgla marsikatero napovedi kot dvomljive ali celo napačne. V naprej se pod določenimi pogoji lahko kratkoročno računa na izkušnje iz prakse, kljub hitremu razvoju.

DELOVNA SILA CIVILNEGA PREBIVALSTVA AVSTRALIJE po njenih deželah, mestih in starosti (15–24 let) – ABS - avgust 1984

	Zaposlenih —	Delovna sila —'000—	Prebivalstvo —	Brezposelnih %
NSW	2,248.1	2,467.5	4,125.3	8.9
VIC	1,723.0	1,852.9	3,109.8	7.0
QLD	1,006.0	1,114.4	1,877.2	9.7
SA	558.6	617.3	1,045.3	9.5
WA	593.6	651.5	1,042.5	8.9
TAS	166.5	187.6	328.5	11.2
NT	53.8	58.2	94.5	7.6
ACT	112.6	117.5	170.8	4.1
Avstralija	6,462.2	7,066.9	11,793.9	8.6
Sydney	1,463.5	1,588.4	2,602.9	7.7
Melbourne	1,264.5	1,355.5	2,231.6	6.7
Brisbane	468.9	520.3	882.1	9.9
Adelaide	404.1	447.4	765.9	9.7
Perth	418.4	463.3	751.1	9.7
Hobart	68.6	77.1	134.0	11.0
Po starosti:				
15 let	44.7	65.1	266.7	31.3
16 let	89.1	120.2	258.1	25.8
17 let	121.2	153.9	252.9	21.3
18 let	157.5	194.9	251.1	19.2
19 let	171.7	205.1	253.1	16.3
20 let	176.7	207.5	260.7	14.8
21 let	191.1	219.4	265.7	12.9
22 let	191.9	218.6	268.1	12.2
23 let	190.3	216.2	268.5	12.0
24 let	186.6	208.9	265.5	10.7

Nekaj ameriških primerov, kjer je tehnologija veliko bolj vpeljana kot pri nas. — Industrije z visoko tehnologijo se hitro razvijajo in zaposlujejo malo ljudi. Tako podjetje zaposluje morda samo 10–15% visoko izobraženega osebja, ostali delo dobro opravljajo z nižjo izobrazbo. Visoko specializirano delo sčasoma postaja monotono in veliko nameščencev menjava delo. Nekateri celo zapustijo svojo stroko in se lotijo ročnega dela. — Poseben problem so mladoletniki, ko ena četrtnina predčasno opusti šolanje. Taki niti niso sposobni opravljati delo, četudi bi bilo na razpolago.

V Ameriki na splošno pričakujejo, da bo manj dela za delavce v poljedelstvu, gospodinjstvu, v tiskarstvu, poštnih uradih ter za učitelje na srednjih in visokih šolah. Več povpraševanja pa bo za bolničarske in tajniške poklice, za natakarje, šoferje, frizerje, čistilce in podobno.

Eden izmed zaključkov seminarja je bilo odobravanje raziskovanja svetovalca avstralske vlade glede učnih načrtov. V srednjih šolah naj bo poučevanje pretežno usmerjeno na široko izobrazbo in študenti bodo imeli večje možnosti za različne zaposlitve. S tečajji ob delu pa si pridobijo poglobljeno znanje. Srednješolski študij na določen poklic je ozko usmerjen in lahko tudi tvegan; predno kandidat doštudira, ni več potrebe, ali pa se lahko sam premisli.

Na seminarju so ugotovili mnogo skupnih vprašanj in zato so se dogovorili za redna posvetovanja v bodoče.

Zdaj se priporoča študentom, da ostanejo dalj časa v šoli in dovršijo srednješolske študije. Tako imajo boljše možnosti za delo ali nadaljni študij.

To potrjujejo tudi statistike.

Iz tabel na tej strani je razvidno, da starejša mladina lažje dobi delo kot pa mlajša. Tudi je očitno, da so v mestih boljše

možnosti za delo kot na podeželju.

Zvezni minister za znanost in tehnologijo g. Barry Jones opozarja, da ni pretiravati vpliva tehnologije. Ta vpliva bolj na ideologijo kot pa ideologija na tehnolo-

gijo. Večjo nevarnost vidi v množičnem preseljevanju iz podeželja v mesta. Prevelika koncentracija prebivalstva po velemestih bo menjala način življenja ter spremenila družbo in ideje bolj kot vse drugo.

A. L. CEFERIN

Štiri Lenčine diplome

J. L.

BIL je čas, ko so hišne pomočnice trumoma odhajale v tovarne. Posmehovale so se mladi Lenčki, ki se je iz tovarne "klavrno" zatekla v družino.

Mlada gospodinja, ki je bila noseča, jo je že prvi dan osvojila s toplino, ki je Lenčka dotlej še ni občutila.

"Kakor vidite, se mi bliža porod. Dela ne bo malo. Kolikor bo mogoče, bom pomagala, ker tovarniške plače za vas za zdaj res ne premorem. Vaša prednica mi je prav zato pobegnila . . ."

"Jaz pa ne bom."

Ko je čez mesec dni gospodinja prinesla iz porodnišnice prvorojenca, ji ga je Lenčka že na pragu prevzela. In tedaj se je mlada mati razveselila: Ta bo resnično ostala!

Lenčka je na mah čutila na ramenih celotno gospodinjstvo. Z izobrazbo hribovske enorazrednice je spravljala v zadrego površno računarko za prodajalnim pultom in sleparja na živilskem trgu. Gospodinjki dar se ji je kosal s čutom za lepoto hiše in za povrh je bila še pojoča skrinja.

V domu, kjer so vse stene brnele od njenih pesmic, je mali Dušan, kot bi mignil, začel meriti kuhinjo od vrat do vrat, se poganjal za njo po sobah, kliče na vse grlo: "Lenča! Lenča! . . ." Dušanu je sledil Damjan. Tudi ta je klical: "Lenča!" In ostala je Lenča do konca.

Smrt je kot potres nenadoma vzela gospodinji moža in očeta še nerojenemu tretjemu otroku. Ploha sožalnih izjav ni mogla potolažiti obupane vdove. Zve-

čer po pogrebu je Lenča obotavljivo stopila prednjo: "Hotela sem vas prositi, da ne žalujete preveč – zaradi otročka v sebi."

Vdova jo je objela in se zjokala ob njenem vratu.

In življenje v družini si je z Lenčino pomočjo utiralo nove kolesnice. Ko se je vdova po tretjem porodu vračala v pisarno, jo je Lenča pospremila s svojim ustaljenim smehom: "Brez skrbi, tudi ta ptiček se nam bo obrasel in speljal . . ."

Ob tolikšni zvestobi si je vdova upala naprtiti si poleg službe še študij. Nepregledno vrsto noči je predsedela pri knjigah, Lenča pa je vstajala k slabotnemu nedonošenčku, ki je jokal, nenehno jokal.

"Pustiti bom morala študij . . ."

"Zakaj?"

"Ne smem te več izkoriščati! – Rokec te bo uničil."

"Vztrajajte! Kaj vam ne smem pomagati do diplome?"

In res je vdova diplomirala po Lenčini zaslugi.

Minilo je trideset let. Svoj cilj je dosegel tudi najmlajši v družini, nedonošenček Rok. Pri hiši so slavili njegovo pravniško diplomu.

Gospodinja je želela počastiti tudi Lenčo s tem, da bi to pot ne stregla, temveč sedela na častnem mestu ob slavljencu. Upirala se je, a niso ji pustili.

Vstal je Dušan, najstarejši, ki je prišel z ženo in dojenčkom.

"Lenča, trideset let smo ti pili kri. Pustila si se použivati skupaj z zrakom, ki smo ga dihali. Morali bi ti vrniti vseh trideset let, saj si zavoljo nas opustila možitev, mladostna veselja, dopuste, vse. Omogočila si nam štiri diplome, ki so prav toliko tvoje kot naše . . ."

Lenča se je hotela po stari navadi zasmejati, a to pot ji je smeh obtičal v grlu. Močno je zardela, ne vedoč, kaj bi. Iz zadrege ji je pomagal jok Dušanovega dojenčka v sosedni sobi.

"Joj, k Primožku moram . . ." je planila izza mize – vsa srečna, da se je rešila svoje slave.

Bi znal odgovoriti?

Kako
pa se glasi
vprašanje?

Takole:

ALI KAJ VEMO O ZUNANJI POSESTI AVSTRALIJE ?

Najbrž večina še ni dosti slišala o tem, da Avstralija poseduje gotova ozemlja zunaj meja avstralske celine — ne da bi se ji očitalo, da je kolonialna država. K tem avstralskim zunanjim posestim prištevamo: **Australian Antarctic Territory** (del Južnega tečaja), **otočje Cocos (Keeling)** in **Christmas Island** v Indijskem oceanu, kakor tudi bližje nam ležeči **Norfolk Island** v Tihem oceanu in pa **Heard** ter **McDonald Islands**. Vsa imenovana ozemlja — razen seveda Južnega tečaja — imajo nekako svoje vodstvo in izdajajo tudi lastne poštne znamke. Danes naj kaj povem le o **Cocos (Keeling) otokih**. Povod za to mi je dala izdaja treh spominskih znamk, ob priliki 350-letnice odkritja tega zanimivega koralnega otočja.

Kje pa leže ti osamljeni, a ne brezpomembni otoki, ki so zlasti v zadnjih letih kar preko noči postali tako važni za vojaško letalstvo? So nekako v sredi med Avstralijo, Afriko in Srednjim Vzhodom. Sestavlja jih kakih 27 koralnih otokov s približno 13 kvadratnimi kilometri površine in kakimi 600 malayzijskimi uvoženimi delavci prebivalstva. Razprostirajo se sredi Indijskega oceana, 2760 kilometrov severozapadno od Perth, W. A., in 3680 kilometrov v smeri proti zapadu od Darwina, N. T. Pri tem vidimo, da otočje za Avstralijo ni važno le v mirnem času, nego se bolj v slučaju vojne za samo njeno obrambo.

Kdaj in kako je prišlo do odkritja tega otočja? V petnajstem, šestnajstem, sedemnajstem in tudi v poznejših stoletjih so Portugalci, Španci, Nizozemci in Angleži kar tekmovali med seboj s križarjenjem po taktar še neraziskanih morjih in si kakor za stavo prillašali novoodkrita področja, v mnogih primerih le slučajno. Otoke, o katerih govorimo, je odkril oficir

angleške mornarice, kapetan William Keeling, leta 1609. Poimenoval jih je Cocos Islands, dasiravno otočje — odkritelju v spomin — nosi tudi drugo ime: Keeling Island.

Otočje je bilo, kakor večina tihomorskih otokov, ob odkritju nenaseljeno. Naselil jih je šele pomorščak in smeli kapetan John Clunies-Ross v letu 1827 in sicer z delavci iz Malaje. Otočje si je uradno leta 1857 prilastila Anglija in John Clunies Ross II. je postal guverner. Končno je prišlo še do odločilnejšega koraka: leta 1886 je kraljica Viktorija podelila otočje družini Ross v dedno last. Imenovana družina se je polastila popolne oblasti na otočju. Prebivalci so se smatrali domala kot tlačani. Niso smeli zapustiti otoka, pa tudi nove vselitve je nadzorovala družina Ross. Delavci so bili takorekoč brez vsakih pravic. Na otoku so vpeljali celo lastni denar. Glavni proizvod otočja je "copra" — posušeno "meso" kokosovih orehov.

Leta 1903 je otočje uradno pripadlo upravi Stražit Settlements-u (današnjemu Singapuru). Med drugo svetovno vojno je prišlo zaradi japonske zasedbe Singapura pod upravo Ceylona (Sri Lanka), nato pa vsaj deloma spet pod upravo Singapura. Končno pa je Cocos otočje 23. novembra 1955 prešlo pod upravo Avstralije, kar je še danes.

Tako so se časi pričeli počasi spreminjati tudi za to otočje: približal se je začetek konca Rossove brezobzirne vladavine. Protikolonialni odsek Združenih narodov je delal vse večji pritisk na Canberro, naj vendarle kaj ukrene za izboljšanje življenjskih pogojev otoškega prebivalstva. Zvezni vladi sicer ni dosti dišalo vmešavati se v notranje razmere teh oddaljenih otokov, vendar se ni mogla več upirati pritisku. Tako se je — hočeš-nočeš-moraš! — vendar spustila s "kraljem" Rossom v razgovor. Končno ni šlo za nepomembna vprašanja. Kako je sploh mogoče, da ena sama družina poseduje ne le celotno otočje, ampak je takorekoč celo življenje in smrt slehernega otočana v njenih rokah?

Pričela so se dolgotrajna pogajanja med rodbino Ross in Canberro — po znanem pregovoru: Denar je sveta vladar in slepar! Takratna liberalna vlada je ponudila Rossovim menda 3 milijone in pol dolarjev odkupnine, kar pa je bilo gladko odklonjeno, češ: nihče,

niti avstralska oblast, se nima pravice vtikati v Rossovo "kraljestvo". Vendar se je kolo časa le obrnilo proti tej vladavini: zmagal je avstralski dolar. Bajе je Rossova rodbina pristala na šest milijonov odkupnine in s tem so Cocos (Keeling) otoki postali sestavni del Avstralije, smatrajo pa se za zunanjo posest, ne za kolonijo. Prebivalcem je priznana popolna notranja samouprava in vsi nameščenci so plačani kot njih sodrugi po avstralski celini.

Tako je tudi ob tej zgodbi za nas vse potrjeno spo-

znanje, da je vsaka stvar le začasna, pa naj izgleda na prvi pogled še tako mogočna in trdna. Za to imamo v zgodovini nešteto primerov: ko nekaj doseže vrhunec, se sprevrže v prah in pepel. . .

Mnogi smatrajo otočje Cocos za paradiz in priporočajo: posluži se jeklenega ptiča in poleti tja, da tamkaj pozabiš na vse ugodnosti našega razvajanega življenja. Seveda pa moraš imeti za to pozabo razvajanosti kar precej denarja. . .

Dve posebnosti Sydneya: Opera House in Sydney Bridge

OD ODMEVOV K RAZMIŠLJANJU

P. Bernard mi je iz Adelaide poleg "odmevov" poslal tudi tale "razmišljanja". Objavljam jih v celoti, dasi imam kot dolgoletni dušni pastir in delavec med izseljenci ob tem članku celo vrsto treznih pomislekov, pa poleg mene najbrž še marsikdo. Odgovor prihodnjič. — Urednik

KAJ je domovina, kaj in kje je slovenska domovina? To uvodno vprašanje naj služi le kot pojasnilo bralcu za boljše razumevanje problematike bogoslužnega jezika, za slovensko mladino rojeno in živečo zunaj meja Slovenije — v izseljenstvu. Z večjo avtoriteto naj to vprašanje osvetli Lev Detela, ki pravi: "Iz daljave tujine zadobi človeka prava domovina, njegov dom, rojstna hiša tisto, čemur so stari rekli očetnjava, poseben, prečiščen, pregneten in kritičen zorni

kot. Pri iskanju domovinskega jedra se nenadoma zaikri prav vse tisto, kar je povezano s prvimi koraki v svet in v družbo, torej človekova mladost, otroštvo in mladeništvu, kot osnovnica, kot srce pojma domovina. (. . .) Skupnost in istočasno razpršenost, veselje in istočasno žalost, družina, dom in občestvo, Cerkev in vera, osamljenost in obup, ljubezniva naklonjenost, istočasno jeza in surovost, so poteze slovenske narodne narave. (. . .) Kaj je torej ta slo-

venska domovina, ta slovenska slika kot umetnina: globoka slovenska pesem, ljubezniva vas pod pobočjem gore, cerkev na griču pred vasjo, idrijski rudnik, trboveljski premog, tovarna in jeklo, plug in železo, in vendar: tudi nevihta in dež, sneg in obala, morje in gozd, gora in reka." (Lev Detela, Slovenska domovina)

O tem vprašanju si ljudje niso edini. Vsak si to razlaga "malo" po svoje. Tako pisatelj Karel Mauser piše: "Domovina ni samo na domačih tleh, temveč povsod, kjer slovenski človek živi. So meje, so morja, ki nas ločujejo, toda vsa ta zemlja, ki nas nosi, je v globinah celota, nad žarečim središčem so plasti, na katerih živimo, in pod oceani so trdni mostovi, ki nas vežejo." (Karel Mauser, Pisatelj Mauser mladini)

Lev Detela pa pravi: "Prava človekova domovina je tista, ki ga je v mladosti pregneta, ki mu je do smrti vcepila svojevrsten življenjski pečat. Zato je tudi v drugi deželi prava človekova domovina njegova prva domovina, pokrajina, v kateri stoji njegov rojstni dom. Ta domovina še tudi tedaj, ko si jo zapustil, kroji usodo tvojega življenja in ji daje svojevrsten pečat, ki mu ne moreš uiti, pa četudi bi si želel kaj drugega."

Nadaljne razmišljanje o pojmu "domovina" prepuščam bralcu.

Za vse, rojene v Sloveniji, to vprašanje ne bi smelo biti anigmatično. To razkošje si lahko privoščiti le egipčanska sfinga. Katera pa je domovina slovenske mladine, katere staršev korenine vodijo v Slovenijo, pa pove sama. Prisluhnite!

Podobno je z "materinščino". V večini primerov ni vcepljena v dušo mladega človeka. Bolj kot "materinščino" je v pogovoru mladih čutiti angleški jezik. Ali je drzno trditi, da je njihova "materinščina" jezik njihove domovine – Avstralije? Morda to zveni boleče. Sami presodite!

Po smernicah II. vatikanskega cerkvenega zbora ima vsak narod pravico do svojega lastnega, materinskega jezika pri bogoslužju (sveti maši). Človek najlaže izpoveduje svoja verska čustva v materinščini. Kaj pa slovenska mladina, ki jezika svojih staršev ne razume dovolj, ali pa ji je v glavnem tuj? Kakšna naj

bo pastoralna praksa? V kakšnem jeziku naj bo bogoslužje, da jim bo domače za uho in da bodo v njem našli njegovo izrazno moč?

Slovenska brata Ciril in Metod sta pred več stoletji uvedla v bogoslužje jezik Slovanov, med katerimi sta delovala. Njun posluš za znamenja časa so mnogi obsodili, predvsem tujci. Danes njun pogum in preroško daljnovidnost vsaj slovanski narodi občudujemo in temu pritrjujemo. Toda, ali ni to odobravanje in navdušenje nad preteklostjo istočasno zanikanje sedanjosti, ko gre za slovensko mladino rojeno na tujem? S kakšno pravico jim odrekamo bogoslužje (sveto mašo) v njim najbolj razumljivem jeziku? Je to zgolj zagon in trud umetno ohranjati bogoslužje v slovenščini, v tujini – diaspori, za vsako ceno? Ali še niso pravi časi za spremembo? Ali pa smo premalo zreli in nas raznovrstni strahovi odvrtaajo, da bi prestopili namišljeni prag?

Naj sprašujem naprej. Kdo si lahko privoščiti (in v čigavem imenu?) odreči mladini to pravico, ko gre za njen obstoj, ki presega še tako upravičeno spoštovanje narodove dediščine: materinščine? Tu gre za več kot narodovo preživetje, gre za življenje, za VEČNO življenje, o katerem govori Jezus Kristus.

Slovenstvu je vera vtisnila neizbrisno znamenje, katerega ne bo uspelo nikomur za trajno umazati ali zavreči. In v zdomstvu, v teh izrednih geografskih in kulturnih okoliščinah, v katere smo postavljeni, ali smemo iskati kompromis, v luči vere in narodnega blaga istočasno?

Z modrostjo slovanskih bratov Cirila in Metoda je p. Filip Ferjan v adelaidski verski skupnosti pri maši uvedel del branja božje besede v angleškem jeziku. In še posebej, v tem jeziku, mladini razlagal božjo besedo. S tem začetim delom p. Janez Tretjak uspešno nadaljuje. Tudi starši v Adelaidi kažejo veliko skrb in razumevanje za versko vzgojo svojih otrok. To seveda od izseljenskega duhovnika zahteva večji napor (učenje angleščine). Toda, ali ni to dolžnost, če hoče biti PREROK tudi mladini, brez katere je narod kot "osivel starec". Ali smemo dopustiti, da bodo udeleženci slovenskega bogoslužja v naših cerkvah le "osiveli starci"?

P. BERNARD

O ljubi, lepi in pošteni slovenski jezik! S teboj sem prvič klical svojo ljubeznivo mater in dobrega očeta; v tebi me je mati učila moliti in spoznavati Boga; tebe hočem hvaležno spoštovati in te ohraniti kot najdražji spomin na svoje starše; za tvojo čast hočem po pameti skrbeti!

A. M. SLOMŠEK

izpod sydneyskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

PRAZNIK VSEH SVETIH je tudi v Avstraliji zapovedan. Pri Sv. Rafaelu v Merrylandu bo praznična služba božja na ta dan (četrtek 1. nov.) ob sedmi uri zvečer. Naslednji dan, 2. novembra, pa je spomin vernih rajnih in tudi prvi petek. Ta dan bosta zjutraj ob sedmih pri nas dve sveti maši, zvečer ob sedmih pa tudi sveta maša in po njej običajna pobožnost prvih petkov.

ROMANJE bo letos v Springwood namesto v Earlwood kot običajno. Najeti avtobus odpelje izpred naše cerkve ob 10.30 (21. okt.). V St. Columba College, Springwood (Hawkesbury Rd., Winmalee) bo ob dvanajstih sveta maša, ki jo bo daroval škof Beda Heather, govoril pa bo Fr. Brian Gore, ki se je nedavno vrnil s Filipinov po dolgih mesecih zaporov. Če nameravate potovati s svojim avtomobilom, se tam pridružite naši skupini!

SVETA MAŠA NA POKOPALIŠČU bo tudi letos na prvo nedeljo v novembru, 4. nov., tokrat nekoliko kasneje kot pretekla leta, da se izognemo vročini: ob petih popoldan. Ta spominska služba božja bo pri naših grobovih, v slučaju slabega vremena ali močnega vetra pa v bližnji pokopališki kapeli sv. Mihaela.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 21. oktobra ob 11.30 dopoldan, naslednji mesec pa 18. novembra ob šesti uri zvečer.

WAGGA ima slovensko mašo isto oktobrsko nedeljo kot Canberra (21. okt.) in sicer ob šestih zvečer. Sestrška kapela na Mt. Erin, Edmondson Street.

V WOLLONGONGU bo slovenska služba božja v Fig Tree na nedeljo 28. oktobra ob petih popoldan. Ob štirih istega dne pa bo **pevska vaja za tamkajšnji**

mladinski zbor. Starše naprošamo, da pripeljejo na vajo svoje sinove in hčerke, ki imajo veselje do petja. – Sveta maša bo tudi v sredo 31. oktobra, na predvečer praznika vseh svetnikov, ob sedmih zvečer.

SURFERS PARADISE bo imel slovensko mašo v nedeljo 28. oktobra opoldan (ne ob 11.30, kot smo objavili v prejšnji številki!). Cerkev sv. Vincencija na Pacific Highway.

BRISBANE pride za sveto mašo na vrsto isti dan kot Surfers Paradise (28. okt. v St. Mary's, South Brisbane), čas maše pa je tokrat ob šesti uri zvečer. Pred mašo bo prilika za spoved, po maši pa običajna čajanka v sosednji zgradbi.

NORTH QUEENSLAND bo obiskal p. Ciril v tednu po 28. oktobru in v prvem delu novembra. Če bo le mogoče, ima namen obiskati kraje Rockhampton, Mackay, Townsville, Innisfail, Cairns in Mt. Iso. Pred leti je te kraje precej redno obiskoval dr. Mikula, dolgoletni izseljenski duhovnik in zdaj že zlatomašnik, ki bo letos 29. oktobra praznoval 80-letnico rojstva. Dr. Mikula je zdaj v svojem rojstnem kraju na Koroškem. Razumljivo, da zaradi visokih let ne bo več potoval v tako oddaljene kraje, četudi bi se še vrnil v Avstralijo. Zato bova dušna pastirja iz Sydneya skušala vsaj občasno obiskati rojake v teh krajih. P. Ciril bo hvaležen, če mu rojaki iz zgoraj omenjenih krajev sporočite naslove in po možnosti tudi telefonsko številko, da bo lahko stopil v zvezo z vami ter se boste dogovorili za čas službe božje v vašem kraju. Že zdaj, predno gre na pot, se mu javite pismeno ali telefonsko. Pripravite telefonske številke rojakov, da se boste medsebojno obvestili o obisku in slovenski maši. Razumljivo natančnega sporeda ni mogoče vnaprej določiti, ker so razdalje velike in je odvisno tudi od tega, koliko časa se bo pater zamudil v posameznih krajih, predno bo nadaljeval pot. Tako boste o slovenski maši obveščeni en dan ali dve dni prej.

RAZSTAVA ROČNIH DEL bo v Merrylandu v nedeljo 18. novembra. Naprošamo vas, da nam za to priliko posodite primerne predmete. Seveda pridejo v poštev le ročna dela.

WALKATHON 1984 je za nami. Udeležilo se ga je nad sedemdeset mladih in starejših rojakov in prišli smo do kar lepe vsote 2.425.90 dolarjev. Kot rečeno, je letošnji Walkathon za obnovo naše cerkvene strehe. Še imamo upanje, da strehe ne bo treba v celoti nadomestiti in bo zadostovalo le popravilo. Sicer pa nabrana vsota tako ne bi zadostovala za celotno obnovo. – Bog povrne vsem, ki so pripomogli k uspehi prireditvi s sponzorstvom, ali pa z nabiranjem sponzorjev ter hojo! – Med udeleženci so dobili nagrade: najstarejši

pešec **Anica Konda**; med mladimi pa **Natalie Brcar**, **Suzi Matuš**, **Tamara Žele** in **Julie Brcar**. Žreb je poleg tega določil nagrade tudi **Jošku Car**, **Kristini Pezdirc** in **Davidu Kociper**. Kot najvišji sponzor (100.- dol.) je prejel nagrado **Mirko Ritlop**.

PRVO SV. OBHAJILO smo imeli pri nas v nedeljo 23. septembra. Tri deklice in devet dečkov je prvič prejelo Jezusa v svoja srca. Za slovesnost je prepeval mladinski zbor. Prvoobhajance sta pripravili katehistinji **Stanislava Nelson** in **Milka Stanič**, za kar jima gre iskrena zahvala. Bog jima povrni! — Prvoobhajanci so: **Monika Brezovnik**, **Jože Erzetič**, **Toni Matura**, **David Pernat**, **Frančiška Rebernik**, **Feliks Slaček**, **Olga Slaček**, **Johnny Škraban**, **David Vuchich**, **Eric Vuchich**, **Aleksander Žohar** in **Mihael Žohar**. Vsem in tudi staršem iskrene čestitke! Naj starši poskrbe, da bodo prvoobhajanci redno prihajali k sveti maši in zakramentom!

OBISK IZ AMERIKE bomo dobili v tem mesecu. **Clevelandska** potovalna agencija **Avgust Kollander** je preko svoje podružnice v **Pittsburghu**, ki jo vodi **g. Kenik**, organizirala potovanje po **Avstraliji**. Skupina teh **Amerikancev**, večina med njimi slovenskega porekla, pride v **Merrylands** v ponedeljek 29. oktobra ob 6.30 zvečer. V cerkveni dvorani bodo imeli večerjo in družabno prireditev, pri kateri bo ogradil ansambel "Fantje treh dežel". Kdor se želi srečati z ameriški gosti, kar je tudi želja gostov, naj pride ta večer ob sedmih v našo dvorano. Pokažimo, da smo gostoljubni ljudje in se bodo gostje med nami dobro počutili. V naslednjih nekaj dneh si bodo ogledali zanimivosti **Sydneya** in napravili izlet k **Blue Mountains**.

STOJNICO v **Merrylandsu** bomo spet imeli v sredo 28. novembra. To bo zadnja v letošnjem letu. V septembru je ta naša akcija prinesla kar lep izkupiček: 228 dolarjev. Bog plačaj vsem skupaj! Priporočamo se v bodoče!

MESEC ROŽNEGA VENCA je tu. Vključujte v večerno molitev vsaj eno desetko te lepe molitve, da izprosite blagoslov svojemu delu in svojim družinam. Družinske tragedije — ločitve zakonov — nam dovolj zgovorno pričajo, da smo molitve bolj potrebni kot kdaj koli prej. Marsikatera težava bi nam bila prihranjena, če bi več molili. Družina, ki moli skupaj, ostane skupaj!

SESTRA HILARIJA je bila proti koncu septembra skoro dva tedna v bolnišnici: morala je na operacijo stopala. Sedaj se že bolje počuti, le hodi seveda s težavo. Vsem, ki ste jo v bolnišnici obiskovali in ji poslali cvetje ter karte, se bolnica iskreno zahvaljuje. Povrnila

bo z molitvijo za vse dobrotnike. Vsi ji želimo za naprej trdnega zdravja, saj jo res potrebujemo. Želimo ji, da bi kmalu dobila pomoč v osebi kakšne mlajše sestre.

NOVEMBER — MESEC POKOJNIH, zato se bomo pri **Sv. Rafaelu** pri vseh mašah spominjali vseh naših dragih pokojnih. Napišite na list, ki bo v ta namen priložen "Rafaelu", imena vaših dragih in nam ga oddajte do konca novembra.

DVE DELOVNI EKIP smo določili nedavno na posebnem sestanku. Prva je že prav dobro delovala ob priliki zadnjega piknika, ki je bil v zvezi z letošnjim **Walkathonom**. Druga ekipa pa pride na vrsto 7. oktobra, ko bomo imeli zeganje in praznovanje zakonskih jubilejev.

MLADINSKI ZBOR "ZARJA" ima v načrtu udeležbo na prihodnjem vseavstralskem mladinskem koncertu, ki bo — kot vse kaže — v avgustovih počitnicah v **Adelaidi**. Da si pomagajo pri kritju stroškov vožnje tja in nazaj, so njih matere organizirale prodajo peciva v naši dvorani enkrat na mesec v ta namen. To bo vselej tisto nedeljo, ko "Zarja" prepeva pri naši službi božji. Prodajalci bodo mladinci sami, pripravile pa bodo pecivo matere.

MATURANTSKI PLES bo letos 24. novembra v dvorani slovenskega društva v **Horsley Parku**. Letos se jih je priglasilo enajst za maturo iz slovenščine in jim že sedaj čestitamo. Takale prireditev pa je močna spodbuda, da bi se še več mladincev odločilo za pouk slovenščine na državni šoli. Po pravici smo ponosni na naše maturante!

RADIO 2EA. — Versko središče ima oddajo na nedelji 21. oktobra in 25. novembra (praznik **Kristusa Kralja**), kakor tudi v torek 30. oktobra in 6. novembra. Zanimajte se za slovenske oddaje in pošljite predloge ter nasvete!

KRSTI. — **Anne-Marie Blanche Crawford**, **Canley Vale**. Mati **Barbara Blanche Crawford**. Botra sta bila **Robert** in **Blanche Payk**. — **Merrylands**, 25. avg. 1984.

Christe Loren Kolar, **Bossley Park**. Oče **Miroslav**, mati **Romana r. Tepeš**. Botra sta bila **Daroslav** in **Vesna Kolar**. — **Merrylands**, 26. avg. 1984.

Judith Rose Marie Krupicka, **Pendle Hill**. Oče **Branko**, mati **Ana r. Leich**. Botra **Mira** in **Lena Kerem**. — **Merrylands**, 30. sept. 1984.

Alison Gaye Butier, **Morebank**. Oče **Mato**, mati **Kathleen r. Milat**. Botrovala sta **George Milat** in **Catherine Walker**. — **Merrylands**, 30. sept. 1984.

Lee Amalia Žnidarsič, **Hilltop**. Oče **Alfonz**, mati **Brigitta r. Bulovec**. Botra sta bila **Karlo** in **Milena Ovi-jach**. — **Merrylands** 30. sept. 1984.

Alexandra Kathryn Karla Oviyach, Fadden, A. C. T. Oče Karlo, mati Milena r. Bulovec. Botra sta bila Alfonz in Brigitta Žnidaršič. — Merrylands, 30. sept. 84. Naše iskrene čestitke malčkom, staršem in botrom!

POROKA — **Mark John Stariha**, Merrylands, sin Antona in Antonije r. Ivanetič, krščen v Stanmore, N. S. W., in **Irena Mariette Kužnik**, Blacktown, hčerka Rudija in Marije r. Vindiš, krščena v Leskovcu pri Ptujju. Priči sta bila David George Garner in Jenny Stanislava Stariha, Merrylands, med poročno službo božjo 25. avgusta 1984. — Mlademu paru, ki je tesno povezan z življenjem naše verske skupnosti, iskrene čestitke! Želimo jima obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti in seveda, da bi še naprej sodelovala pri aktivnostih našega verskega središča!

NAŠI POKOJNI pa so tokrat tile:

O **JANEZU JERENKU** še nisem imel prilike objaviti podatkov, razen da je umrl v Sydneyu 19. marca letos. Pokojnik je bil rojen v Lancovi vasi 18. avgusta 1924 v družini Lovrenca in Marije r. Malek. V Avstralijo je prišel leta 1949 in bil najprej dvanajst let zaposlen v rudniku v Queenslandu. Tam se je leta 1953 poročil s Heleno Horvat, ki je po rodu iz Gornjih Slavičev v Prekmurju. Potem se je družina preselila v N. S. W. in se naselila v Gosfordu (Narara), kjer je bil Janez zaposlen po farmah, nazadnje pa pri tamkajšnji občinski upravi. Delal je do zadnjega in bil bolan le nekaj dni. Zaradi možganske krvavitve so ga prepeljali v Sydney (Royal North Shore Hospital), kjer je tudi umrl. Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v petek 23. marca, pokopan pa je bil

na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

Dne 25. avgusta je v Sydneyu umrl **ANTHONY BERNETIČ**. Rojen je bil v Waggi Waggi, N. S. W., 19. junija 1956 v družini zdaj že pokojnega Antona (po rodu iz Rodila pri Divači) in Pavle r. Polh (iz vasi Kačič pri Divači). Pokojni Tony je pred leti nekaj časa delal v Melbournu in je stanoval v Baragovem domu v Kew. Pozneje se je zaposlil pri železnici, zadnja leta pa je bil zaposlen v Sydneyu, kjer je tudi prerano zaključil svoje mlado življenje. Prepeljali so ga v Waggo, kjer je bila v stolnici sv. Mihaela pogrebna maša, pokopan pa je bil na tamkajšnjem pokopališču ob svojem očetu. Poleg mame zapušča tudi sestro Sonjo, ki živi v Sydneyu.

V nedeljo 23. septembra je v Seven Hills, N. S. W., umrl rojak **ANDREJ ZRIM**. Doma je bil iz Kuzme v Prekm., r. 27. nov. 32. Karlu in Julijani r. Oszho. V novembru 1956 se je Genovi vkrcal na ladjo "Toscana", ki ga je 4. januarja 1957 pripeljala v Fremantle, W. A. Leta 1961 se je v cerkvi sv. Patrika v Sydneyu poročil s Kristino Vrbanec, po rodu iz Bele Krajine. Poleg nje zapušča tudi sina Normana (21 let) in Nevilla (19 let), v Maitlandu, N. S. W., pa polbrata Karla Oszho. V domovini ima še dve sestri in pet bratov. Pokojnik je bil zaposlen pri podjetju Feigen in Co., ki izdeluje ženske ročne torbice. Po pogrebni maši v slovenski cerkvi je bil pokopan na pokopališču Rookwood. Pokojnik je rad prihajal v našo cerkev, kadar pa ni mogel, je v farni cerkvi opravil nedeljsko dolžnost.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom imenovanih pokojnih, katere naj ne pozabimo v svojih molitvah!

P. VALERIJAN

Letošnja slovesnost prvega sv. obhajila v sydneyski slovenski cerkvi

VEDNO MANJ SLOVENSKA je naša rodna domovina Slovenija, o tem ni nobenega dvoma, ko primerjamo statistike. Tale zaskrbljujoča slika se nam nudi:

Leta 1948 je bilo na območju republike Slovenije 97% Slovencev, 1,2% Hrvatov in 0,5% Srbov.

Leta 1953 se zmanjša število Slovencev na 96,5%, poviša se število Hrvatov (za 1,3 odstotka) in Srbov (na 0,8%). Pojavijo se v statistiki kot nova "narodnost" Muslimani: 0,1%.

Leta 1961 je Slovencev v Sloveniji še manj: in sicer 95,6%. Hrvati pridejo na 2%, Srbi na 0,9%. Muslimani izginijo iz statistike, prikažejo pa se v njej "Jugoslovani" (0,2%).

Leta 1971 padejo Slovenci na ozemlju Slovenije na 94%, Hrvati zrastejo na 2,5%, Srbi na 1,2%. Spet se pojavijo Muslimani (0,2%), "Jugoslovanov" pa ima Slovenija 0,4%.

In deset let kasneje? Izid preštevanja je za Slovence, ki malo mislijo, že zaskrbljujoč. V Sloveniji jih naštejejo samo 90,5%. Hrvatov je 2,8%, Srbov 2,2%, Muslimanov že 0,7%, "Jugoslovanov" pa 1,4%. Od leta 1971 do 1981, pa tak skok. . .

Kakšna bodočnost čaka narod, če sam ne bo sprevidel počasnega pa gotovega zatona ter začel odločno ukrepati za lastni obstoj.

IZ BUČKOVCEV v Slovenskih goricah prihaja poročilo, da so tam iskali petrolej, pa našli namesto njege – termalno vodo, ki ima od 35 do 42 stopinj. Vaščani so najprej ponudili radenskim in ptujskim topticam, naj v njih kraju uredijo termalno kopalnišče. Ker pa so dobili odklonilni odgovor, so se sami spravili na delo: uredili so dva bazena in vse h kopalnišču spadajoče objekte.

SLOVENSKA BESEDA je zares zelo nevarna, nam potrjuje poročilo, ki ga je objavila koroška "Nedelja" in ponatisnil tudi goriški "Katoliški glas". Naj zamejska Slovenija, ki se bori za ohranitev slovenske besede, vidi, kako to besedo cenijo v matični domovini! Pa tudi nam v zdomstvu bo zgodba žalostno-zanimiva. Takole se glasi:

"Za tisk in orožje je pristojen miličnik, ne pa carinik." Tako so me pred nedavnim poučili na mejnem prehodu (na Ljubelju, op. ur.). Lahko si mislite, da sem bil precej začuden nad takim sorodstvom: beseda in orožje.

Drži, da je orožje življenju nevarno. Prav je, da pazijo, da ga popotniki ne nosijo čez mejo. Da bi le nikdar več nihče ne nosil ali tovoril orožja čez katekolo koli mejo! Koliko vojn bi bilo preprečenih! Toda, da kdo imenuje v isti sapi orožje in besedo, in vrh tega še slovensko besedo – najino skupno besedo, je nezaslišano. Kakor da bi bil razbojnik, ko nosim s sabo materinščino, natiskano na papir, da bi z njo razveselil brate na drugi strani meje, kjer naj bi imela slovenščina celo domovinsko pravico. Kajpada mi je miličnik to tiskano besedo tudi zaplenil.

Kako nevarna more res biti slovenska beseda! Zatenjam se tega zavedati. V Celovcu se namreč nekateri že leta trudijo, da bi otrokom omogočili pouk slovenščine v osnovni šoli, a zaman, kajti deželni šolski svet se slovenščine boji, mestna občina Celovec prav tako in oba ne dovolita, da bi se slovenščina učila vsaj na eni izmed celovških osnovnih šol. Pred nedavnim je Mohorjeva družba poskusila, da bi ustanovila zasebno šolo, pa so se tega ustrašili še na škofiji. . .

Zares smo še neodrešeni! Tudi naš jezik trpi krivico in čaka odrešenja. Veliko pogojev bi še bilo treba ustvariti, da bo lahko prišlo božje kraljestvo med nas.

V **PIRANU** se drže stare tradicije, ki je postala obenem tudi turistična zanimivost ter je poleg številnih domačinov privabila na ulice tega našega pomorskega mesta tudi mnogo tujih gostov. Tokrat je 160 učencev prvošolcev srednje pomorske šole v Piranu doživela svoj pomorski krst. Skupina 160

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2105

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

“sužnjem” je v spremstvu prav toliko “morskih roparjev” krenila iz portoroškega Bernardina v Piran na Tartinijev trg, kjer se je pričel tradicionalni obred: bodoči pomorščaki so doživeli svoj krst in s tem postali — mornarji.

PLANINCEV naj bi bilo v Sloveniji po zadnjih študijah — če seveda štejemo redne in tudi občasne — kar preko 450.000, kar je vsekakor velik odstotek prebivalstva. Planinska društva sama imajo 104.000 vpisanih članov, katerim je na razpolago 178 planinskih domov, koč, bivakov in gorskih zavetišč. V njih je vsega skupaj približno 5.700 ležišč, vendar morejo ta stavbe v gorah v slučaju nujne sprejeti pod streho vsaj še enkrat toliko planincev.

OB RAZGLASU in pričetku “leta poklicev” v Cerkvah na Slovenskem, je koprski škof Jenko povedal tudi tole žalostno dejstvo: “. . . V naših družinah je vedno manj otrok. Lani smo okoli 600 naših vernikov več pokopali, kakor pa otrok krstili. Cerkveno pokopanih je bilo nad 2400, okrog 1800 pa je bilo krstov. Če ne bo otrok, tudi duhovnih poklicev ne more biti! Ljudi je zajela porabniška miselnost, hoče se jim le lagodnega, k zemeljskim dobrinam naravnega življenja. . .”

Primerjava številke pogrebov in krstov ne potrebuje nobene razlage — ob njej se moramo samo globoko zamisliti. Kakšna bodočnost nas čaka, če ne pričnemo nove poti!?

RASIZEM v Mariboru — kdo bi si mislil! In vendar pravi poročilo, da v mariborski restavraciji Fontana niso hoteli zaposliti temnopolte študentke mariborske univerze. Absolventka oddelka za turizem visoke ekonomske komercialne šole v Mariboru, ki je doma iz Etiopije, se je ponudila za začasno zaposlitev v restavracijski kuhinji. Zaradi njene črne polti je dva dni zaman iskala pristojnega, ki bi jo vpeljal v zaposlitev, nato pa so ji povedali, da jo ne potrebu-

jejo. — Pravijo, da je zadeva vzbudila precej zgražanja tako med mariborskimi študenti kot med ostalim mestnim prebivalstvom.

SLOVENSKI BARAGOV DAN, ki je 16. septembra sledil ameriškemu, je bil letos v Stari Loki. Ta župnija je sprejela čast gostiteljice, kot je pred 130 leti, ko je misijonski škof Baraga obiskal domovino v iskanju za novimi sodelavci svojega misijona, imela njega za svojega gosta. Bogoslužje je vodil nadškof dr. Alojzij Šuštar, od ostalih slovenskih škofov pa je manjkal samo mariborski, ki je imel druge obveznosti. Pri maši so z mogočnim petjem sodelovali združeni pevski zbori domače dekanije.

SEPTEMBER je letos po nekaterih gorskih vrhovih že prinesel prvi sneg. Tako vse izgleda, da bodo planinski domovi kmalu začeli zapirati vrata. Na Kredarici je zapadlo že kar pol metra snega, nekaj manj pa na Vršču. Število obiskovalcev slovenskih planin bo vse do prvih pomladanskih dni precej manjše. Ozivele pa bodo seveda smučišča in prinesla obilico veselja, pa najbrž tudi precej zlomljenih rok in nog. . .

Orkanski veter je povzročil 120 milijonov škode po slovenski obali in piransko obalo popolnoma uničil, v Kopru pa pristaniško halo in del ceste. Tako se je letošnja morska sezona končala z razdejanjem.

BLEJSKA SEZONA pa se bo — po napovedih turističnih delavcev — verjetno podaljšala vse do konca oktobra. Turiste bodo zamenjali gostje, ki prihajajo na Bled k raznim posvetovanjem, kongresom in simpozijem. Bled postaja po Evropi prav v te namene zadnja leta posebno znan. Turistični delavci pravijo, da so teh “kongresnih” gostov še bolj veseli kot pa turističnih: njih penzionska postrošnja je mnogo večja kot pa potrošnja običajnih turistov. Na teh — često mednarodnih — posvetih se mnogokrat zbere tudi preko 400 udeležencev, da je tudi zasedenost blejskih hotelov več kot zadovoljiva.

S POLNO KOŠARO DAROV

"PROSI ZA NAS!" ali "Usmili se nas!" vklikamo pri litanijah. "Zahvalne litanije" bi lahko imenovali psalm 136. "Hvalite Gospoda, ker je dober," je zaklICAL judovski duhovnik, ljudstvo pa je navdušeno odgovarjalo: "Resnično je dober!" Vsebinska tema "litanij" so vse glavne teme izraelske veroizpovedi. Začne se s stvarjenjem, nadaljuje z izhodom iz Egipta, prehodom preko Rdečega morja, pohodom skozi puščavo. Srečanje s kralji, prihod v obljubljeni deželo, osvoboditev od sovražnikov. V vrstici 25 pesnik še enkrat izrazi, zakaj naj se Bogu zahvaljujemo: "Vsemu, kar je živo, daje kruha."

V celoti ta psalm izraža zaporedje prvega poglavja prve Mojzesove knjige: Bog je naredil nebo, zemljo, luči, mesec . . . Izraelci izhajajo iz sedanosti, v stvarih odkrivajo božji red. V stvarstvu in v zgodovini, kot se odkriva njihovim očem, se vidi božja prisotnost. Če hočejo izraziti, da je vse to božje delo, se ne poslužujejo pojmov, ki so za temi stvarmi, ampak opišejo stvari takšne, kot se prikazujejo njihovim očem. In vse stvarstvo gledajo kot čudoviti red in ne kot kaos.

Vsak pristop k stvari – tudi pesniški – temelji na nekem sklepanju. Človek iz sedanosti gleda v preteklost in prihodnost. Sedanje izkustvo ga spodbuja

k razmišljanju o svoji preteklosti in prihodnosti. Iz sedanosti izhaja sklep, da je Bog vedno deloval. Prerok v svojem času razlaga sedanost in je usmerjen v prihodnost – toda na podlagi preteklosti.

Poglejmo v svoj vrt, pa bomo to lažje razumeli: Vsi današnji sadovi so iz včerajšnjih semen. Vsi cvetovi prihodnosti pa so skriti v semenih sedanosti. Vsa zahvala za včerajšnje, današnje in jutrišnje cvetje pa gre končno Bogu: "Boga nebes in zemlje hvalite, resnično je dober" (verz 26).

Zato se iz tvoje sedanosti poraja tvoj psalm zahvale, iz njegove sedanosti – njegov in iz moje – moj psalm zahvale. Takole ga pričujem jecljati:

HVALITE GOSPODA, ker je dober, resnično je dober.
Boga edinega hvalite, resnično je dober.
Gospoda vsi gospodov hvalite, resnično je dober.
Samo on deli velike čudeže, resnično je dober.
Naredil je nebo z modrostjo, resnično je dober.
Utrdil je zemljo nad vodami, resnično je dober.
Ustvaril je svetle besne luči, resnično je dober.
Sonce, da gospoduje dnevu, resnično je dober.
Luno in zvezde, da gospodujejo noči, resnično je dober.

V Egiptu je pokazal moč prvorojencih, resnično je dober.
Izpeljal je svoje ljudstvo iz Egipta, resnično je dober.
S svojo močjo in previdnostjo ga je vodil, resnično je dober.

Razdelil je Rdeče morje nam, resnično je dober.
Skozi sredo morja je peljal svoje ljudstvo, resnično je dober.
Rešil ga je faraona in njegovo vojsko, resnično je dober.

Svoje ljudstvo je vodil skozi puščavo, resnično je dober.
Ponižal je velike kralje, resnično je dober.
Premagal je mogočne vladarje, resnično je dober.
Dal nam je v last njih deželo, resnično je dober.
V last svojemu izvoljenemu ljudstvu, resnično je dober.

Spomnil nas je, da smo bili ponižani, resnično je dober.
Osvobodil nas je naših sovražnikov, resnično je dober.
Vsem, kar je živo, daje kruha, resnično je dober.
Boga nebes in zemlje slavite, resnično je dober.

PSALM 136 (135)

Učim se izgovarjati besedo HVALA.

Leto se bliža svojemu koncu
in iz tega žuborenja časa bi ti, Gospod,
rad zapel pesem hvalečnosti.

Zahvaljujem se ti za stvariteljsko oblikovanje gline
in za vdahnenje duha.

Za srečo, ki sta jo občutila moja mama in moj oče,
ko sta se razveselila:

Sin se nama je rodil.

Za zavetje, ki sem ga bil deležen
od ljudi, travnikov, potokov,
vinogradov in njiv ter gozdov,

v katerih se rojevajo

"Bajke in povesti o Gorjancih".

Božja beseda

Pojila me je lepota te moje Dolenjske,
oblikovala me je najprej dobrota
čudovitih, preprostih ljudi mojega Podgorja.
Iz njihove mehke govorice sem se naučil
s spošljivostjo izgovarjati tudi tvoje ime.
"Bog bodi zahvaljen!" – pravijo pri nas.

Moja pot še ni dolga,
pa vendar jo je že dovolj,
da lahko govorim o dobroti,
ki si mi jo ti, Vsemogočni, skazal.

Gledam mojo rojstno vas.
Naša hiša stoji sredi vasi
in naš dom so njive, vinogradi in gozdovi.
Vsako leto smo blagoslavljali to zemljo,
trepetali pred točo in neurji,
vriskali ob košnji, žetvi in trgatvi.
In se ti zahvaljevali za tvojo skrb za nas.

Morda vse to, kar pripovedujem,
zveni le preveč romantično in zasanjano –
toda zemlja, ki si mi jo dal
za zibelko mojega otroštva,
je bila kakor pojoča skrbna mati.
Njenega petja ni mogoče pozabiti.

Hvala ti, Gospod, za to milost,
da sem se tam učil živeti
v blagoslasju z zemljo, živalmi in ljudmi.

Dal si mi dva brata in sestrico
in polno dobrih ljudi,
ki krasijo moje življenje
kot bele marjetke spomladanski travnik.

Pojem ti hvalo za leta, ki si mi jih naklonil,
da sem lahko študiral.

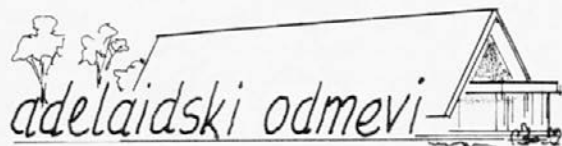
Za znanje in modrost – hvala.
Da sem ti hvaležen za klic z Genezareškega jezera
– ti veš.

In hvala ti, da si mi dal moč,
da sem se napotil za teboj.
V tej zahvali pa tudi že beres
mojo prošnjo – samo ena je:
Da vztrajam na tej poti.

Zdaj so pred mano daljave Avstralije.
Ljubim jih, kajti vsi ti mnogi kilometri
so ena sama prijetna pot k slovenskim srcem,
ki utripajo pod Južnim nebom.
V zavesti tvojega poslanstva
je moja pot osrečujoča.
Hvala ti, Gospod, za to milost!

Tako sem ob tej uri pred tvojimi nogami
s polno košaro darov,
ki si mi jih ti, Vsemogočni, natrosil.
In bolj kot besede ti govori srce:
MOJ BOG, HVALA TI ZA VSE!

P. CIRIL

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

V PREJŠNJI številki Misli sem omenil adelaidskega nadškofa Jakoba Gleasona. Pred dnevi pa smo prejeli sporočilo pomožnega škofa Leonarda A. Faulknerja, da je nadškof Gleeson zaradi srčnega napada v Royal Adelaide Hospitalu za nedoločen čas. Zaradi resnosti bolezni je nadpastir zaupal pastoralno in duhovno ter administrativno vodstvo adelaidske nadškofije svojemu pomočniku škofu Faulknerju do konca tega leta. Nadškofu Gleasonu smo Slovenci poslali šopek rož z željo, da bi čimprej okreval. Zanj pa bomo seveda tudi molili.

P. Janez se pogosto oglašja iz Slovenije. Iz njegovega pisanja sem razbral, da združuje prijetne trenutke dopusta z duhovno skrbjo za svoje adelaidske vernike. Tako nas je vse priporočil v varstvo Mariji Pomagaj na Brezjah. Na razglednici slovenske metropole – Ljubljane pa je svoji “adelaidski srenji” zapisal: “Kljub temu, da nas loči po zračni črti kar 16000 km, sem v mislih pri Vas. Moj dopust se nagiba na polovico in tako se bomo kmalu videli. Tu mi je lepo. Mamino zdravje se je nekoliko izboljšalo, je pa še vedno kritično. Vsem prisrčen pozdrav, Vaš p. Janez.”

“Blagoslovljena, zahvaljena, majka domovina . . . ti rodnica, usmiljena preporodnica! . . . Pozdravljeno, ti polje neizmerno, blagodišeče . . . pozdravljena, ponosna šuma, do neba pojoča . . . in od srca pozdravljen, moj rodni kraj, ki se beliš na zelenem brdu!” Tako je domovino ljubil Ivan Cankar. P. Janez, naužij se je in prinesi njene svežine med nas!

Na prvo nedeljo v mesecu septembru smo v našem verskem središču praznovali **Očetovski dan**. Ker je Bog naš skupni nebeški Oče, smo pričeli praznovanje v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Očetje že dolgo niso bili tako lepi pri maši kot tokrat, saj so jim pri vходу v cerkev nežne deklishe roke pripele rdeč nagelj. Ponosni pa so bili tudi na ubrano petje mladine pod vodstvom glasbenega mojstra g. Šterbenca.

Staršev seveda ni brez otrok. In očka nima mamice tako rad in mamica ne očka, če med njima ni drobne-

ga bitja, ki mu tako prisrčno pravimo – otrok. Naši najmlajši otroci – največja skrb in najdragocenejši dar staršev – so se po obhajilu “po otroško” zahvalili očetom za njihovo skrbnost in ljubezen. Tako je Filip Ivančič, kot pravi korenjak, povedal, kako se je pripravljaj na očetovski dan. Lili Ivančičevi je ponagajala bolezen, zato je namesto nje s ponosom spregovorila o očetju Elizabeta Sužnik. Olivija Kresevič se je vsem prikupila z besedami, ki so privrele prav iz srca. Julija Ivančič pa je z otroško nežnostjo in iskrenostjo voščila vsem očetom za njihov praznik. Oče štirih otrok, Danilo Kresevič, je prebral razmišljanje o očetovstvu: “. . . Ali si zahteven ‘gospod’, ki postane pol hudiča, če ni kava do minute pripravljena? Ali si v stalnem prepiru s člani družine? Ali pa živiš z družino veselo ter izžarevaš moč in veselje? . . . Ali si za družino izgubljen ‘konjičkar’? Tisti, ki je poročen s potepanjem, z branjem časopisa, z gledanjem televizije, s pijačo? Ali pa je tvoj konjiček družina? Ali deliš prosti čas in zabavo z ženo in otroki?”

Kratek in otroško prisrčen program je povezovala z izbrano besedo, tekočo in lepo slovenščino Sonja Dodič. Pri maši smo nahranili našega duha, v “šedu” pa še naše želodčke. Vsem, ki ste sodelovali, naj Bog povrne!

V nedeljo, 9. septembra, je Bog – po sklepu svoje previdnosti – poklical k sebi **Avgušтина Fischerja**. Nenadno smrt je povzročila srčna kap. Pokojnik zapuščal ženo Marijo r. Grdanc in hčerke Natašo, Cirilo, Jadranko ter Romano.

Avgust Fischer se je rodil 26. avgusta 1920 v Žabljeku pri Slovenski Bistrici. Leta 1961 se je poročil v Mariboru, nato pa je z družino prišel preko Dunaja z letalom v Avstralijo leta 1965. Po sedmih dnevih bivanja v Bonegilli in treh mesecih v Benalli se so se Fischerjevi naselili za devetnajst let v Whyalli. Lani so se preselili v Adelaido (Paradise), kjer je Avguštin tudi umrl.

Od pokojnika smo se poslovili v krogu najožjih sorodnikov in prijateljev v West Chapel, Enfield Crematorium. “To poslednje slovo, ki je bilo izraz ljubezni, naj sorodnikom in prijateljem olajša žalost in utrdi upanje. Nekoč bomo našega brata Avgušтина spet veselili prijateljsko objeli v nebesih, kjer ni več smrti: premagala jo je Kristusova ljubezen, ki vse zmaga.”

Kakor galebi in valovi
se približujemo in združujemo.
Galebi odlete, valovi odplavajo
in tudi mi odhajamo. (Bauman)

Na tretjo nedeljo v septembru smo imeli po maši **B.B.Q.** Zbralo se je veliko ljudi, saj vedo, da se ob tak-

šni priložnosti dobi okusna hrana in tudi zlahka kapljica. B.B.Q. so ljudje pripravili sami. Treba jim je pač dati svobodo pri delu, saj tako z večjim veseljem služijo bližnjemu s svojimi talenti. Z veliko mero iznajdljivosti in humorja so izvedli tudi loterijo. Pri tej prireditvi so zbrali 605 dolarjev in jih namenili za letalsko vozovnico p. Janeza. P. Janez se bo gotovo razveselil te skrbnosti ter se bo zahvalil z besedami apostola Pavla: "Moj Bog pa vas bo z vsem, česar vi potrebujete, napolnil po svojem bogastvu v slavi, v Kristusu Jezusu" (Flp 4,19). Ker sem bil tudi sam deležen gostoljubnosti in postrežbe, naj Bog vsem stotero povrne!

Na odru življenja se uresničuje tudi starost. Nezadržno prihaja in vstopa v naše življenje. Z vsakim dnem. Diha iz samotnega večera in znova prihaja z novim jutrom.

Nekateri ljudje sploh ne vedo, da so stari. Delo in skrb za druge sta jih tako prevzela, da so čisto pozabili nase. In vse so razdali — "naj smrt ničesar ne najde!" Ne bojijo se je, vendar se je tudi preveč ne želijo.

Takšne misli so se mi rojevale, ko sem se pogovarjal z našo dobro staro mamo, gospo **Kristo Golob**. Njene živahne oči so izžarevale spokojnost, gube na obrazu pa vse tiste življenjske križe, ki jih je premagovala z upanjem in vero v Trpečega na križu, ki visi na steni njene izbe. Nasproti Križanega spregovori podoba Dobrega Pastirja in materinski pogled Marije Pomagaj. "Koliko ste stari?" sem jo vprašal in prodrl v molk svetinj na steni. S svojo zdravo in bistro pametjo mi je hudomušno odgovorila, "da se o treh stvarih ne sprašuje: (1) natakarja, kam vlije vino, ki ostane gostom; (2) peka, če si umije roke predno zamesi kruh; in (3) ženske, koliko je stara, ker tega no-

če povedati." No, svojih let se ne sramuje, zato mi je gospa Krista povedala, da je letos marca praznovala štiriinosemdeseti rojstni dan. Bog Vas živi še na mnogo leta!

Gospa Golob se je rodila v Podgradu pri Ljutomeru — tam, kjer so "Prleki" doma. Dejstvo, da je človek tujec in popotnik na tej zemlji, se je zarezalo tudi v njeno življenjsko pot. Občutila je tudi grenkobo zaporov. Leta 1953 je pripotovala v "obljubljeno deželo" — Avstralijo. V Adelaidi je oskrbovala tudi duhovniški dom, predvsem pa skrbela za slovenske duhovnike. Bila je res prava duhovniška mati.

Rada se spominja obiskov iz domovine: provincialov p. Marijana Valenčaka in p. Polikarpa Broliha, škofa Stanislava Leniča ter zagrebškega nadškofa kardinala Franja Kuhariča. Posebno pa ji je ostal v spominu obisk nadškofa Alojzija Šuštarja ob posvetitvi slovenske cerkve sv. Družine.

Samo Bog je pravi plačnik. Da pa je življenjsko breme lažje, pripomore tudi pohvala človeka. Tako je gospa Golobovi v veliko veselje in tolažbo papežev blagoslov, ki ga je prejela za osemdeseti rojstni dan.

Najstrašnejša v starosti je samota. Človek si želi stikov z ljudmi. Noge pešajo, duh pa presega starost in treba ga je nahraniti. Prav je, da obiščemo naše ostarele, da se zagledamo v star obraz in v njem odkrijemo lepoto človeka. Ne izraža le mlad obraz polnost življenja in njegovo vsebino. Reči moramo prav nasprotno, da star obraz z mnogimi gubami spregovori mnogo glöblje kot mladi.

Ko mi je gospa Krista ob slovesu podala roko, so mi pred očmi oživele besede pesnika Vinka Žitnika: "O Bog, te dobre, trudne roke, . . . ki so trpele le za nas, otroke, . . . vodile k sreči, ki je gruda hrani, za nas molile ter nam kruh delile."

P. BERNARD

Tale slika nam bo ostala v spominu na letošnji adelaidski Očetovski dan

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$67.— Milka Jazbec; \$30.— J.R.; \$27.— Peter Šajn; \$20.— Julka Mrčun; \$18.— Ivan Novosel; \$14.— L. & M. Klemen, Kristina Zrim, Željko Rob; \$12.— Miro Krševan; \$9.— Jože Butala; \$8.— Alojz Papež, Stane Ogrizek, Jože Vrtačič; \$5.— Franc Toš; \$4.— Marija Fijan, Gina Teresa Gesmundo, Angela Lečnik, Janko Menič, Alojzija Podbevšek, Zorka Ošonker, Ivan Hacc, Matija Cimerman, Jože Kosi; \$3.— Anton Špiclin, Lucija Kijurina; \$2.— Milenka Erzetič, Avgust Glavnik, Stan Jaklič, Maria Telich; \$1.30 Cilka Žagar.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIIONARJEM:

\$200.— C. Š.; \$30.— Albina Konrad; \$20.— Julka Mrčun (za avto p. Hugonu), Jože Kosi (za avto p. Hugonu); \$10.— N.N., N.N., Željko Rob, N.N., N.N. (za lačne), N.N. (za avto p. Hugonu), N.N.; \$5.— Ivanka Študent (za lačne), N.N., Maria Telich (za lačne otroke), Eddy Maljevac (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$30.— N.N. (za lačne otroke); \$20.— N.N.; \$14.— Majda Krevatin.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

IN BODOČNOST

Slovenski mladini, mladinskim pevskim zborom, mladinskim krožkom, folklornim skupinam, šolam in vsem, ki jim je pri srcu bodočnost slovenskega naroda.

Slovenska mladina, tvoja je bodočnost! Ne glede na to, kakšna polomija je sedanji svet — bodočnost sije pred

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

(Enaindvajseto poglavje:

TEŽKI TRENUTKI ZA SESTRO ROSEMARY)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

Garth je odkril obraz, ki ga je dotlej skrival za dlanmi. »Če niste utrujeni, miss Gray, bi vam najraje takoj narekoval odgovor na to pismo, dokler je še sveže v mojem spominu. Imate kaj papirja pri roki? Lahko začneva?«

Ko je Jane pritrdila, je Garth začel narekovati:

»Draga miss Champion, vaše pismo, tako polno topline, me je globoko ganilo. Samo vaša velika dobrota vas je gnala, da ste mi pisali iz take daljave in da ste se spomnili name sredi tolikih čudovitih prizorov, ki bi prav lahko odvrnili vašo pozornost od prijateljev v Angliji.«

Sledil je dolg premor.

Držeč pero v tresoči se roki je sestra Rosemary upala, da divjega bitja njenega srca ni slišati na drugi strani mizice.

Tedaj je Garth narekoval naprej:

»Veseli me, da ste se odrekli potovanju po Nilu, toda...«

Čebela se je v letu zaletela v šipo.

»...gotovo, če bi me takrat povabili, bi bil prišel k vam.«

Spet je nekaj časa vladal popoln molk, nato pa je Garthov glas narekoval dalje:

»Zelo ste dobri, ko se ponujate, da bi me prišli obiskat, vendar...«

Sestri Rosemary je padlo pero iz roke: »Oh, gospod Dalmain, pustite jo, naj pride!«

Garth se je začudeno obrnil k njej:

»Ne maram, da pride!« je dejal odločno.

»Toda poskusite si predstavljati, kako težko je nekemu, ki bi rad prišel prijatelju pomagat v nesreči, pa ne sme blizu!«

»Gospodično Champion je na to misel pripravilo samo njeno dobro srce. Včasih je bila moja prijateljica in kolegica. Ko bi me videla danes, takega, bi se zjokala.«

»Jaz ne mislim tako,« je dejala sestra Rosemary prepričljivo. »Ali ne znate brati med vrsticami? Ali je potreb-

no žensko srce, da razume srce druge ženske? Morda sem vam pismo slabo prebrala. Ali naj ga preberem še enkrat?»

Na Garthovem obrazu se je pojavila senca resničnega negotovanja. Spregovoril je nenavadno trdo, njegove črne obrvi so bile namrščene, izraz njegovega obraza pa ledeno hladen.

»Zelo dobro ste mi prebrali pismo, miss Gray, ne smete pa o njem razpravljati. Biti moram popolnoma prost, da narekujem pisma svojemu tajniku, kakor hočem, nihče me ne more prisiliti, da bi dajal pojasnila.«

»Oprostite, gospod Dalmain,« se je opravičila sestra Rosemary, »napak sem ravnala.«

»Ne misliva več na to,« je odvrnil Garth s svojim čudovitim nasmehom. »Odlični moj mali mentor, v mnogih stvareh ste mi lahko izvrstna svetovalka, v tej stvari pa ne! No, vrniva se k pismu. Kje sva ostala? Aha, 'ponujate se, da me pridete obiskat'. Ali ste napisali: 'Predobri ste'?»

»Predobri,« je ponovila sestra Rosemary s pridušenim glasom.

»Nadaljujva: 'Za sedaj žal ne sprejemam nikogar in tudi ne želim, da bi kdorkoli prišel k meni, dokler ne premagam težav svojega novega položaja, da bodo potem manj vidne. Vse leto nameravam preživeti tu v Gleneeshu popolnoma sam in se tako za silo privaditi na bremena tega novega stanja. Prepričan sem, da bodo moji prijatelji znali spoštovati to mojo odločitev. Ob sebi imam osebo, ki je tako dobra in tako potrpežljiva', ne čakajte,« jo je prekinil Garth. »Tega ne bomo napisali. Utegnila bi napačno razumeti. Ste že začeli pisati zadnji stavek? Ne? Katera je bila zadnja beseda? 'Odločitev'. Da, dobro je, za 'odločitev' postavite piko. Naprej moram razmisliti.«

Spustil je glavo med dlani in se zamislil.

Sestra Rosemary je čakala. V desni roki je držala privzdignjeno pero, z levico se je prijala za srce.

Njene oči so z nedopovedljivo nežnostjo božale sklonjeno glavo kostanjevih las.

Končno se je Garth vzravnal.

»Iskreno vdani Garth Dalmain,« je rekel in sestra Rosemary je brez ugovora zapisala ta zadnji stavek.

DVAINDVAJSETO POGlavJE

PREDSTAVA DOKTORJA ROBA

Ko je bilo pismo zapečateno, je zavladała malce mučna tišina, ki jo je prekinil veseli glas doktorja Roba.

»Kdo je danes bolan, gospodična ali gospod? O, niti eden niti drugi, kot vidim! Oba sta videti tako zdrava, da je zdravniku kar nerodno, ker je prišel... Zunaj je pomlad, tu pa je že poletje,« je nadaljeval doktor Rob razpoloženo, sam pri sebi pa se je spraševal, zakaj neki imata oba tako bleđa obraza in zakaj je v sobi neki vonj po

tabo kakor novo leto, o katerem ni še nihče zapisal pritožbe.

Slovenski narod bi bil že zdavnaj pokopan in pozabljen, ako bi od roda do roda nova kri ne vzbrstela z obljubo lepše in boljše bodočnosti.

Stari rod se opoteka in oprijema ostankov starega reda, ki se maje v pretresu moderne tehnologije, katere ga je strah. Novi rod lahko gleda predse brez strahu — ker ni še grešil zoper bodočnost. Le površno se zaveda, da stopa na mesto starih, zgaranih moči in sprejema odgovornost bodočnosti.

Kje je svetilnik in kam plovemo ob prehodu v nove čase?

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE je nastala ob tem vprašanju. Komaj ustanovljena, takorekoč še v povojih, že odgovarja na klice z vseh vetrov, kjer se prebujajo naši ljudje in se povezujejo v obrambo svojih pravic. Slovenski narod je tipičen primer zatiranega, a še čvrstega naroda, ki hoče živeti in se zaveda svojega poslanstva.

Naj se svetovne velesile grabijo za vrat kakor hočejo, mi lahko postanemo zgled in dokaz vsem narodom, da je moč duha močnejša od fizične premoči in da sta ljubezen ter sloga tisti skriti sili, katerima pripada končna zmaga. "Kaj prida nam je bič orožja? Kdo čutil klic bo domotožja, ko domek vsak bo razkopen!?" pojem pesem Dozori, narod!

Zdravimo se torej, povežimo se v nepretrgljivo verigo mladih in starih, ki se zavedajo, kam pripadajo. Preštejmo se, zapišimo v knjigo Zveze Slovenske Akcije, in pokažimo v številkah, da je bodočnost — NAŠA!

Živi naj slovenska beseda!

Za odbor Z. S. A.

MARTIN
BERKOPEC,
predsednik

IVAN KOBAL,
tajnik

P. O. Box 153,
Rydalmere, 2116 N. S. W.

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

NAKLO pri Kranju

SAMO NAPISANA BESEDA?

"PEACE" si napišeš na svojo majico
 — in živiš v sporu s svojimi starši.
 "MIR" si napišeš na čelo
 — in napadaš vladajoči družbeni red.
 Na hlače si napišeš "PAX"
 — in se zaganjaš proti učiteljem.
 V kožo si tetoviraš "PEACE"
 — in se prepiraš s svojim bratom.
 Želel bi, da bi v tvojem bistvu
 odkrivali mir, v sebi pa nosiš vojno.
 Na papirju, na tvoji majici,
 na tvojih hlačah in na tvoji koži —
 povsod je zapisano "mir",
 a v tvojem srcu je vojna.
 Skleni mir sam s seboj!
 Sprejmi samega sebe, kakršen si!
 Potem te bo res prevzel MIR.
 Mir, ki ni samo napisana beseda,
 ampak mir, ki je dejansko MIR.

Gerlinde Brumm

bolečini. »Vidim, sestra Gray, da ste vrgli proč obleko iz sive volne in oblekli krilo iz modrega platna, ki vam vse-kakor veliko lepše pristaja. Pazite pa, da se ne prehladite! Pa tudi hraniti se morate malo bolj. V tem podnebnju je treba veliko jesti, vi pa že nekaj časa izgubljate na teži. Nikar mi ne postanite povsem neotipljivi!«

»Zakaj vedno dražite miss Gray zaradi njene majhne postave, doktor Rob?« je dejal Garth nekoliko nevoljno. »Biti majhen nikakor ni napaka!«

»No, jo bom pa dražil na račun njene velike postave, če vam je tako bolj prav!« je dejal doktor in zvito po-mežiknil sestri Rosemary, ki je vzravnanostala pri oknu.

»Veliko bolj bi bil zadovoljen, če o njeni zunanosti sploh ne bi dajali svojih duhovitih pripomb,« ga je zavrnil Garth suho, a je brž dodal z veliko bolj prijaznim tonom: »Razumite me, doktor, ona je zame predvsem glas, glas, ki me vodi. Spočetka sem se mučil, da bi o njeni zunanji podobi ustvaril neko živo predstavo, zdaj pa uživam v tem, kar poznam, in se ne spuščam v tisto, česar ne morem poznati. Razen tistega bolničarja Johnso-na, ki pa na srečo že spada v polpretekle grde sanje, je ona edina nova oseba, ki je prišla k meni, kar sem izgubil vid; edini glas, na katerega ne morem vezati nobenega obraza ali postave. Z leti bo takih oseb še veliko, za zdaj pa je ona edina.«

Oči doktorja Roba, ki so tačas, ko je Garth govoril, nemirno švigale sem in tja, so se zdaj naenkrat ustavile na nekem predmetu, ki je bil vreden pozornosti. Opazil je pismo, ki je prišlo iz inozemstva in je ležalo na mizi tik ob njem.

»Oho!« je vzkliknil. »Piramide! Egiptovska znamka. To je pa zanimivo! Ali imate tam doli kake prijatelje, gospod Dalmain?«

»Pismo je bilo oddano na pošto v Kairu,« je odgovoril Garth, »mislim pa, da je Jane Champion, ki ga je poslala, danes že v Siriji.«

Doktor se je pogladil po brčicah in se zamišljeno za-strmel v pismo.

»Champion? Champion, to ime ni tako navadno. Da ni morda oseba, ki vam je to pismo pisala, spoštovana Jane?«

»Da, pismo je prav od nje,« je začudeno dejal Garth. »Ali jo poznate?«

»Zelo dobro jo poznam,« je počasi odgovoril doktor Rob. »Poznam njen obraz in poznam njen glas, prav tako dobro pa poznam tudi njen značaj. Videl sem jo v boj-nem metežu in s tem se večina njenih prijateljev ne bi mogla pohvaliti. Ene stvari pri njej pa vse do danes nisem poznal, namreč njene pisave. Smem pogledati tole ovojnico?«

Drzni človeček se je obrnil proti oknu in to vprašanje zastavil sestri Rosemary, ki pa mu je kazala hrbet, ker je opazovala pokrajino.

(Nadajevanje sledi)

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Bernard Goličnik, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Ta mesec so MISLI pozne - sem pač poleg urednika tudi izseljenski duhovnik, s številnimi drugimi obveznostmi poleg dušnega pastirstva. Časa je vedno premalo in prehitro teče. Zato boste, upam, zamudo oprostili.

+ Šestnajsti september – tretja septembrska nedelja in naš tradicionalni dan upokojevcov (četudi se ne strinjam z Boletovo Marcelo, da se dan ostarelih tako "grdo sliši". Saj starati ni noben greh, vsaj po desetih božjih zapovedih ne!) Okrog štirideset se jih je zbralo k deseti maši, pri kateri smo jih posebej priporočili božjemu varstvu, nato pa v dvorani nadaljevali s prijetnim popoldnevom. Mladina (Slomškova šola, otroški pevski zborček, Glasniki in nekaj posameznikov) jim je pripravila kratek odrski spored, nato je vse čakalo dobro kosilo (zahvala sestri Emi v Baragovem domu in članicam Društva sv. Eme!). Postala je že tradicija (le držimo jo!), da so ta dan med nami geelongski pevci, ki so nam pod vodstvom g. Alojza Furlana zapeli nekaj domačih pesmi ob sporedu na odru, kasneje ob mizah pa še marsikatero veselo, da je bilo še bolj prijetno domače. Vsem pristrčna zahvala!

Ta dan smo se spominjali vseh tistih, ki so bili lani še med nami, zdaj pa jih že krije avstralska zemlja. In seveda tistih, ki jim bolezen ta dan ni pustila med nas. Pa tudi tistih, ki bi bili radi med nami, pa jim najbližji niso napravili tega veselja. Škoda! Morda bodo vse to razumeli, ko staršev ne bo več, ali pa, ko bodo sami ostareli in ne bodo dobili razumevajoče roke v pomoč . . .

+ To popoldne smo imeli tudi WALKATHON: hojo mladine z geslom **Mladina spoštuje starost!** Že vsa leta našega Walkathona so darovi sponzorjev za hojo skoraj dvanajst kilometrov namenjeni v sklad našega bodočega Doma počitka. Tudi letošnja prireditev je bila

poleg moralnega tudi velik finančni uspeh, saj je bila že kasno popoldne objavljena med glasnim ploskanjem letošnja nabrana vsota \$ 3.959.20, ki pa še ni bila končna. Dokončna letošnja vsota je \$ 4.145.87 in se zanjo iskreno zahvaljujem tako darovalcem kot vsem pešačem, ki so jo zaslužili s svojim trudom.

Naj se tu zahvalim tudi vsem, ki so kakor koli pomagali pri organiziranju priredbe, vključno ševeda trem vnetim poklicnim računarjem, ki so med četrto in peto uro že končali zamudno štetje na – nekaterih težko čitljivih – nabiralnih polah.

Udeležencev Walkathona je bilo letos 42 (kaj bi lahko nabrali, če bi bilo med našo mladino več zanimanja in smisla za žrtev!), a nabiralnih pol je bilo razdeljenih nad petdeset, ker nekaterim ena pola ni zadostovala za število sponzorjev.

Seveda smo zopet razdelili nagrade in pri tem se držimo že od prvega našega Walkathona ustaljene navade. Med udeleženci do 25 leta starosti je največ nabrala Anita Pahor (\$710.30), nato Zalika Svenšek (\$303.55), tretji pa je bil Simon Grilj (\$120.05). Med udeleženci nad 25 let starosti pa si je zaslužila nagrado kot najboljša požrtvovalna sestra Maksimilijana Kaučič, ki je nabrala kar \$ 1.105.00.

Poleg gornjih nagrajenih jih je devetnajst dobilo spominek, ker so nabrali vsoto nad petdeset dolarjev. Zahvalni spominek je dobil – kot navadno – tudi najmlajši udeleženec, letos šestletni Peter Persič iz Geelonga, kakor tudi najstarejša udeleženka, gospa Martina Urh. Še enkrat prav iz srca: Bog povrni vsem!

Večino nabranega denarja so udeleženci že oddali. Ostale naprošam, naj to čimprej store, da zaključimo akcijo!

+ Na soboto 22. septembra smo obhajali 24-letnico Baragovega doma. To je tradicionalno vsakoletno srečanje bivših fantov Baragovega doma z družinami na domačem družabnem večeru v dvorani. Res nikoli ne pridejo vsi (pa saj bi bila v tem primeru dvorana premajhna!) in tudi ne vsako leto le vsi isti. Včasih jih je manj, včasih več, enako niha tudi število prisotnih otrok. Vsekakor pa je to srečanje vsako leto lepa in morda edinstvena prilika, če hoče kdo bivših Baragovcev videti stare znance.

Iskrena zahvala s. Emi, mamici kuhinje Baragovega doma, za vse pripravljene dobrote. Enako Društvu sv. Eme za postrezbo. In ne nazadnje sestram v Slomškovem domu za lepo in tudi po okusu odlično torto. Res je bilo že težko pihiniti vseh letošnjih 24 svečk, a Jakšev Lojz je uspel – kot že večkrat v teh štiriindvajsetih letih, ko nepretrgoma prirejamo ta srečanja.

Drugo leto pa le upam, da bo srečanje srebrnega jubileja privabilo še več fantov. Obletnica nas sicer dela četrto stoletja starejše od tistih skromnih pa tako po-

membnih začetkov slovenskega hostela. Sem pa ljubitelj tradicije in prav bo, da srebrni jubilej ne gre neopazno mimo nas.

Naj se zahvalim tudi Petelinovemu Ivanu, ki je na večeru raztegnil svojo harmoniko v nadomestek za orkester "Bled". Orkester "Bled" nam je kot bivši orkester Baragovega doma igral vsa prejšnja leta do svojega razpusta.

+ Velik uspeh je bil **Harmonikarski koncert**, ki smo ga imeli v Baragovi dvorani kar dvakrat, na večer 3. in 4. oktobra. "**The Eastern Suburbs Accordion Orchestra**" (avstralski prvak, kakor so prvaki tudi nekateri posamezni člani orkestra) pod vodstvom glasbenega mojstra Heinza Daberniga, se je odlično izkazal. Večer tradicionalne, sodobne in moderne glasbe odličnih igralcev harmonike, med katerimi so trije Slovenci (Lydia Lah, Branko Tomazič-Srnc in Peter Pirnat), je res izreden užitek. Samo poslušaj in se čudiš, kakšne melodije lahko izvirajo iz harmonike, ki jo navadno vzamemo kot zabavni instrument za polke in valčke. In vendar pride iz harmonik orkestra tudi uvertura Rossinijeve opere "Seviljski brivec" in druge slične svetovnoznane skladbe. Za vsakega ljubitelja glasbe je bil koncert res enkrat.

+ Na prvo oktobrsko nedeljo (7. oktobra) smo se v melbournski stolnici pridružili tudi Slovenci kot narodna skupina ostalim narodnostim ter sodelovali pri vsakoletni "narodni maši" našega nadškofa, s katerim smo somaševali izseljenski duhovniki. Bila je lepa slovesnost, ki kot vsakoletna tudi postaja že tradicionalna. Letos je bilo razumljivo največ vietnamskih priseljencev, ki so v naši nadškofiji našli svoj novi dom.

Ker tokrat nismo bili na vrsti, da bi slovenski par k oltarju nesel darove kruha in vina, smo nadškofu pred darovanjem poklonili slovenski šopek rdečih nageljnov. Brhki par v narodni noši (Marija Lahova in Jože Vučko) je imel to nalogo. Njima in ostalim udeležencem, zlasti narodnim nošam, lepa hvala za udeležbo!

+ Poroko naj omenim eno in sicer 6. oktobra: pred

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

oltarjem slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda je **Bernard Francis O'Connor** pričakal svojo slovensko nevesto **Sandro (Stanislavo) Koželj**. Ženin je Avstralec irskega rodu (rojen v East Melbourne in krščen v Kew), nevesta pa je bila rojena v Ljubljani in krščena v šentviški cerkvi. Kot dekletce je prišla z mamo v novo deželo za očetom, zdaj žal že pokojnim.

Čestitke in naše najboljše želje mlademu paru na življenjsko pot!

+ Tudi krst je prišel tokrat samo eden v našo krstno knjigo: iz Coolaroo so prinesli 8. septembra k našemu krstnemu kamnu **Loreno Marijo**, hčerko istrskih staršev **Sergia Širol** in **Biserke r. Licardo**.

Družinici obilo blagoslova in božjega varstva novokrščenki!

+ Šele zdaj sem zvedel, da je 26. maja letos umrla **FRANČIŠKA SULIČ**, r. Mrevlje leta 1888 v Dornberku. Torej je dočakala lepo starost 96 let, ki jo je preživela pri svoji hčerki v Pascoe Vale. Eno hčerko pa ima pokojnica še v Egiptu, kjer je svoj čas tudi sama živela. Od tam je prišla v Avstralijo leta 1962, torej pred 22 leti. Bolehala je zadnjih pet let. Pokopali so jo na pokopališču Fawkner.

Dne 1. septembra je v svojem rojstnem kraju – Pristava pri Pivki – umrl **LEOPOLD SMRDELJ**. Rojen je bil leta 1917 in je v Avstraliji že vrsto let. Njegova žena je avstralskega rodu in v Smrdelovi družini je pet otrok, dom pa imajo v Thornbury-ju. Leopold je odšel letos na obisk svoje rojstne domovine, pa se žal ni več vrnil k svoji družini: nepričakovano ga je doma zadela kap in je bil pokopan na domačem pokopališču.

V ponedeljek 17. septembra je odšla med angelčke **ELIZABETA TEREZIJA BUTINAR**. Bila je od svojega rojstva (30. okt. 1971) bolna in nerazvita, pa zato še bolj ljubljena hčerka Alojza Butinar in Frančiške r. Lenaršič, North Springvale. Le mamini skrbi se ima zahvaliti, da je dočakala dvanajst let. V mislih mnogih so bila ta leta "izgubljena", v božjih načrtih pa Butinarjevim gotovo v blagoslov, kajti "moje misli niso vaše misli," pravi Gospod. Beti je bila vsekakor po svoje srečna ob ljubeči materi, ki je z možem in starejšo hčerko prav ob hišni bolnici spoznala svojo veliko nalogo, ki jo je vsem Bog naložil. Osebnost sem mamno vedno občudoval in je vsa leta zares zaslužila občudovanje nas vseh. Kolikokrat je bila Beti že na koncu svoje poti, pa vselej ji je mama v svoji skrbi pomagala dalje, ko je že zdravnik dal otroku le še nekaj uric življenja. Nič ji ni bilo pretežko, nobena zrtve prevelika. Zdaj se je namenila na romanje v Medjugorje poprosit Marijo za hčerkino zdravje. A Marija ji je dala odgovor na poseben način, ki za

vernika gotovo ni slučaj: Beti je v zdravniški oskrbi že dan po materinem odhodu zaključila svojo življenjsko pot v "Dame Mary Herring Shelter", Armadale. Dovolj je bilo materinih žrtev ob bolni hčerki, ki se zdaj pri Bogu zahvaljuje za vse, kar je v svoji družini na zemlji prejela. — Pogreb smo imeli šele po vrnitvi mame iz Evrope, v ponedeljek 8. oktobra. Po maši v farni cerkvi Mulgrave je Beti dobila svoj grob na pokopališču v Springvale.

V ponedeljek 8. oktobra je v rani uri umrl na svojem domu v Bellparku (Geelong) tamkajšnjim Slovencem dobro poznani FRANC SRPČIČ. Mučna bolezen ga je priklenila na dom, dasi je še hodil po hiši, malo poležaval in malo posedal. Nekaj dni pred smrtjo je pri polni zavesti prejel svete zakramente in se tako lepo pripravil na odhod v večnost. Rojen je bil Franček, kot smo ga vsi klicali, v Črešnjicah pri Cerkljah na Dolenjskem dne 6. februarja 1926. V Avstralijo je prišel preko Avstrije v letu 1952, se nastanil v Geelongu in leta 1954 tudi poročil. Žal se je zakon kmalu zrahljal in ostala sta mu sin Frank ter hčerka Karen, zdaj poročena Domanjko. Hči živi v Geelongu, sin pa se je zaradi očetove bolezni vrnil iz Queenslanda, da mu je stregel. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi sv. Družine, Bellpark, v četrtek 11. oktobra ob zelo lepi udeležbi tamkajšnjih rojakov, Western Cemetery pa je dobil en slovenski grob več.

Vsi ti naši pokojni naj počivajo v božjem miru — sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

+ V novembru se bomo zopet spominjali naših pokojnih, ki jih je žal vedno več, tako tukaj med nami, ka-

kor tudi med vrstami staršev v domovini. Posebej s bomo vseh spomnili na prvo novembrsko nedeljo pri obisku pokopališča. Opoldne se bomo zbrali na naših grobovih keilorskega pokopališča k molitvam in blagoslovu vseh grobov. Lepo prosim še zlasti tiste, ki bodo oddaljeni od glavne skupine, da se obnašajo kraju in priliki primerno.

Ob petih isto nedeljo bomo imeli slovensko mašo pri S. D. M. na elthamskem gričku: odbor najstarejšega društva me je naprosil ob tridesetletnem jubileju ustanovitve. Po maši pa se bomo podali skupno k spominski kapelici, kjer bomo opravili tudi naše vsakodnevne molitve za pokojne.

+ Western Cemetery v Geelongu, kjer je pokopanih največ naših geelongških rojakov, bomo skupinsko obiskali po slovenski maši v Geelongu na drugo nedeljo v novembru. — Pokopališče v Wodongi pa na četrto novembrsko nedeljo po slovenski maši za tamkajšnje rojake, ki je ob petih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega.

+ V naši cerkvi bo večerna maša na praznik **vseh svetih**, ki je v Avstraliji zapovedan — torej veže vsakega katoličana, da se ta dan udeleži svete maše. Ob pol osmih bomo pričeli z molitvijo rožnega venca za naše pokojne, nato bo sledilo mašno bogoslužje. Prav tako bo večerna maša tudi naslednji dan, **dan spomina vseh vernih pokojnih**, ki je obenem tudi prvi petek v mesecu. — Večerno mašo bomo imeli tudi na praznik **Marijinega darovanja**, v sredo 21. novembra. — Vsi ste vabljeni, saj so naše večerne maše in pobožnosti žal tako slabo obiskane. Pobiljšajmo se!

Z vseh vetrov

GESLO za prihodnji svetovni dan miru, ki ga katališka Cerkev in mednarodna javnost že nekaj let praznuje na dan 1. januarja, je papež Janez Pavel II. že določil. Za leto 1985 se bo glasilo: **MLADINA ZA MIR – Z ROKO V ROKI**. Morda se malo čudno in nerazumljivo sliši, pa ima globok pomen. Pri izbiri gesla je papež vsekakor upošteval dejstvo, da bo prihodnje leto mednarodno leto mladine in da v tem letu tudi OZN načrtuje močnejše zavzemanje za reševanje mirovnih vprašanj.

UMRL je ukrajinski kardinal **Josyf Slipyj**: k Bogu je odšel po zasluženem plačilo dne 7. septembra v Rimu, v 93-em letu starosti. Pokojnik je bil poglavar z apostolskim sedežem združene ukrajinske grško-katoliške Cerkve in gotovo ena največjih osebnosti našega stoletja v vzhodni Evropi. Okusil je vso trdoto komunističnih taborišč v Sibiriji, kjer je bil živi mučenec za vero od leta 1945 do 1963. Po posredovanju papeža Janeza XXIII. pri tedanjem sovjetskem predsedniku Hruščovu je bil izpuščen ter je smel odpotovati iz Sovjetske zveze. Od takrat je živel v Rimu "v izgnanstvu", je pa kljub starosti obiskoval tudi svoje ukrajinske vernike širom svobodnega sveta. Za kardinala je bil imenovan leta 1965, ni pa uspelo ukrajinski Cerkvi, da bi dobil tudi naslov ukrajinskega patriarha. Med nami v Avstraliji je bil na mednarodnem evahrističnem kongresu v Melbournu leta 1973.

BARAGOV DAN, ki ga vsako leto praznujejo v ZDA, je bil letos v Chicagu 1. in 2. septembra. Prvi dan je bil slovenski del proslave, ki ga je organizirala slovenska župnija sv. Štefana, drugi dan pa uradni in angleški v čikaški stolnici, ob somaševanju čikaške-

ga nadškofa kardinala Bernardina s sedmimi škofi ter okrog dvajsetimi duhovniki. Slovensko Cerkev je zastopal koprski škof dr. Janez Jenko. Izvencerkveni del tega dne je bil v veliki dvorani hotela Continental, združen z rednim letnim občnim zborom Baragove zveze, ki ga je vodil predsednik Zveze Msgr. Charles Strelick iz Marquette. Ob tej priliki so izbrali za "ženo leta" gospo Mary Gregorič, vdovo po zaslužnem Baragovem zgodovinarju Jožefu Gregoriču. Dolga leta mu je z razumevanjem stala ob strani pri njegovem delu za Baraga.

V **CLEVELANDU**, ameriški Ljubljani, je izšel nov **SLOVENIAN NATIONAL DIRECTORY**, ki prinaša kaj zanimive podatke iz življenja ameriških Slovencev od Aljaske do Floride. Knjiga obsega osemdeset strani in nam posreduje imena in naslove 1.040 slovenskih organizacij. V ZDA je 652 slovenskih bratskih udruženj, 72 Slovenskih domov in klubske prostoro, 39 še vedno slovenskih cerkva. Zanimiv je seznam 175 orkestrov, ki igrajo slovenske melodije, dočim je po vseh Združenih državah 35 klubov harmonike na gumbe. Knjiga piše o ameriških krajih s slovenskim začetkom, o spomenikih v zvezi s Slovenci in še o sto sličnih zanimivostih, ki jih je zbrala Cecilia Dolgan.

Kaj si ne bi nekaj sličnega omislili tudi avstralski Slovenci? Vredno bi bilo truda.

MILOVAN DJILAS je bil svoj čas Titova desna roka in v prvih letih povojne Jugoslavije prvi za njim, dokler ni zaradi samostojnega mišljenja padel v nemilost. Letos je storil nov "prekršek". Nekemu zahodnemu časnikarju je povedal, da injekcije zahodnih držav z denarjem kaj malo koristijo Jugoslaviji, kajti njen problem ni gospodarska kriza, temveč zatiranje človekovih pravic. "Vsi zahodnjaki bi morali vztrajati na zahtevi, da jugoslovanski režim te pravice spoštuje; in morali bi razkrinkavati vse, kar je v državi lažno. Verjemite mi, tega je kar dosti. Jugoslavija je sicer moja država, a zdi se mi, da je pred razpadom. Samoupravljanje, ki ga nadzoruje partija, povzroča zgolj zmedo," je dejal Djilas. Po njegovem mnenju bi bila edina rešitev za Jugoslavijo socialdemokracija.

Dijlasi so zaradi te izjave jugoslovanske oblasti za 24 ur zaprle in moral je skozi ostro zaslišanje. Samo

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdclava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

to, ker je pač Djilas. Vsakega drugega bi za take ali
slične besede čakalo še vse kaj hujšega . . .

“**METODOVO LETO**” bomo imenovali prihodnje leto, ker v njem obhajamo 1100-letnico smrti sv. Metoda. Slovski verniki – nad 10.000 po številu – so v septembru poromali k Marijini božji poti Šastin in to srečanje je potekalo v znamenju upanja, da bo papež prav zaradi Metodovega jubileja obiskal Češkoslovaško. “Molimo za obisk papeža, da nas bo utrdil v veri!” je pisalo na letakih, ki so krožili med romarji. Ti se niso ustrašili niti slabega vremena, niti policistov, ki so jih fotografirali in si zapisovali avtomobilske registracijske številke vernikov . . .

Papež o kakem obisku Češkoslovaške še ni nič rekel. Pač pa je pokazal, da ga položaj Cerkve v protiverski Češkoslovaški močno skrbi. Saj je tam večina škofij brez škofa, ni več samostanov in komunistična oblast močno omejuje število bogoslovcev. “Žalostno je, da je svojo Moravska, kjer je grob sv. Metoda, izgubila dve svoji semenišči, iz katerih je izšlo prej toliko gorečih duhovnikov,” je dejal med drugim. In posebej se je papež spomnil na svetli lik pokojnega kardinala Berana, ki je moral “zvestobo svojemu narodu plačati s trpljenjem v ječah in koncentracijskih taboriščih”.

NA DUNAJU so letos organizirali prvo mednarodno ocenjevanje vin – ob priliki stoletnice Zveze vinogradnikov Avstrije in v okviru dunajskega velesejma. Odlično so se odrezali slovenski vinogradniki in vinarji: sodniki so visoko ocenili vseh petnajst slovenskih vin. Devet naših vin si je zaslužilo zlato medaljo, ostalim šestim pa so podelili srebrno.

Z dunajsko oceno so bili gotovo najbolj zadovoljni primorski vinogradniki – prejeli so zlate medalje za vseh pet svojih razstavljenih vzorcev božje kapljice, medtem ko so si štajerska vina prislužila štiri zlate. Najbolje se je med vsemi slovenskimi vzorci odrezal vipavski cabernet sauvignon, ki je od dvajsetih možnih točk prejel devetnajst točk. Primorci so na Dunaju predstavili tudi svoje novo vino terant (tu gre za pozno trgatve terana), ki je bil tudi počaščen z dunajskim zlatom.

O SMRTNOSTI OTROK po svetu pravi statistika, da se jih je lansko leto po vsem svetu rodilo 121 milijonov, od teh pa jih je skoraj 11 milijonov umrlo že v prvih enajstih mesecih življenja. Številke je povedala ob obisku v Budžumburi ravnateljica oddelka Sklada Združenih narodov za pomoč otrokom (UNICEF) za Afriko Mary Racelis. Kar 85% vseh otrok se je rodilo v državah v razvoju, kjer je bila tudi največja umrljivost. Glavni vzrok smrti med otroki v državah v razvoju je dehidracija, ki jo povzročajo diareja, koze, pljučnica, oslovski kašelj in tetanus.

ONESNAŽENJE ZRAKA ni nevarno samo ljudem, ampak je vzrok tudi umiranja narave, za katero človek vedno težje skrbi, da bi jo ohranil. Za nemškimi gozdovi, ki so postali žrtev posledic industrializacije, so zdaj na vrsti švicarski. Tudi v Švici so za gozdove kritične razmere, pravijo strokovnjaki. Trenutno je v Švici najbolj ogrožen pas gozda na višini od 500 do 1000 metrov, kjer umira na tisoče dreves. Listje listavcev začne odpadati že poleti, drevesa pa imajo izredno količino semena – kot da bi slutila, da se jim bliža konec in da bi se s tem skušala rešiti. Vlada je za akcijo rešitve gozdov zagotovila za enkrat 30 milijonov švicarskih frankov. Ji bo uspelo? Bog daj!

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX Hbled 620196

kotiček naših mladih

Dragi striček!

Moram ti povedati, da sem bil na prvo nedeljo v oktobru prvič v melbournski stolnici. Z atom in mamo smo se odpravili, ko smo zvedeli po slovenskem radiu, da bo tam nadškofova maša vseh narodnosti, ki so se priselile v Melbourne. Prišli smo prekasno, da bi se pridružili ostalim, smo pa imeli srečo, da nas je eden reditelj peljal na desni zelo v ospredje. Ata mu je povedal, da smo prvič tukaj in da bi jaz rad videl nadškofa od blizu. Posmejal se je in nam ustregel.

Bilo je zelo lepo in videl sem tudi naš slovenski par, ki je nesel k oltarju rdeče nageljne. Tudi tebe sem videl, ko si sedel na levi od oltarja, in vso slovensko skupino, ko je z narodnimi nošami in zastavami odhajala iz cerkve. Atu sem povedal, da bi bil tudi jaz rad kdaj v narodni noši. Rekel mi je, da bom, če bom priden. Seveda sem mu obljubil.

Mama mi je pomagala napisati pismo. Ampak veš, bi ga tudi sam napisal. Samo ne vem, če bi ga ti znal prebrati, ker bi bilo v njem preveč napak. Lepo te pozdravlja **Mark Križaj**, 13 let, Footscray, Vic.

Dragi striček! — Ali si imel tudi ti sestrico, ko si bil v mojih letih? Jaz imam eno in mi vedno nagaja. Zadnjič mi je skrila šolski zvezek, da sem ga komaj našel. Seveda moram priznati, da ji tudi vrnem. Pa se imava vseeno rada. Vseeno pa bi imel rajši bratca, da bi se z njim igral. A tako imam prijatelja pri sosedu, da sva veliko skupaj.

Pozdravlja te **John Prelog**, 11 let, Leeton, N. S. W.

NA POTI V ŠOLO

KAJ MUDIŠ ME, OJ ZELEN!
IN CVETOČI TRAVNIK TI?
LEP SI, ALI V ŠOLO MENI,
LJUBI TRAVNIK, SE MUDI.

URNE RIBICE V POTOKI,
RAD BI VAM TOVARIŠ BIL;
TEKAL, SKAKAL BI PO LOKI
IN METULJE BI LOVIL.

PTIČEK, TI UTEGNEŠ PETI,
KAR TI TREBA, ZNAŠ TI ŽE;
V ŠOLO MORAM JAZ HITETI,
KJER SE BISTRIJO GLAVÉ.

ALI KO PA ŠOLA MINE.
KAKOR TI BOM, PTIČEK, PROST.
HEJ, ČEZ JARKE IN KRTINE!
TRAVNIK VES BO MOJ IN GOZD.

Josip Stritar

Spodaj objavljam sliko veselih obrazov adelaidskih otrok, ki sem jo prejel s pismom Ivančičeve Lilijane. Prav je, da se oglašja Adelajda, ki je vsaj v Kotičku navadno bolj molčeča. Še kaj mi napiši, Lilijana! In upam, da niste med veroučno uro tako razposajenih obrazov kot na sliki. Le radi hodite k verouku, da vas bo vesel Jezus, o katerem se učite toliko lepih stvari. Naj se še kdo drug oglasi in pove, katera zgodba iz Jezusovega življenja mu je najbolj všeč. — Lepo pozdravljam tudi vaše starše! Striček.

Prišla je vrsta name, da napišem par vrstic. Stara sem enajst let. Šolo obiskujem v Lockleys, kjer zdaj naša družina živi. Naslov ji je "St. Francis' School". V šoli imam dosti prijateljev. Še več pa jih imam seveda slovenskih, ker se vidimo, ko obiskujem slovensko mašo, pa tudi hodim k verouku vsak drugi teden. Zelo majhna skupina nas je pri verouku, kakor vidite na sliki. Zadaj so Valenčičevi trojčki — David, Walter in Sonja na levi, zraven Marko Selan in William Puž. Na desni spredaj pa sem jaz. Verouk nas uči p. Bernard iz Melbourne.

Na svidenje za danes! **Lilijana Ivančič** iz Adelaide, S. A.

LIGHTNING RIDGE, N. S. W. – Turisti in drugi opazovalci poročajo, da smo v Sloveniji zmagali v borbi za bratstvo-edinstvo. Pravzaprav je (kot pravijo) zmagalo bratstvo-edinstvo in ne Slovenci, kajti bratstvo-edinstvo noče le živeti v Sloveniji, ampak hoče Slovenijo. V krajih, kjer so se včasih ponašali s Prešernom in govorili Cankarjev jezik, zdaj pridno posnemajo govoro bratstva, kajti bratstvo je spodrinilo Slovence že na mnogih vodilnih mestih v industriji, državnih uradih, turizmu, pa tudi že v kulturno-povzetnem življenju.

Mi v svobodni tujini se zgražamo nad tem, vendar neupravičeno. Da navedem primer, ki bo pojasnil, kaj mislim:

Znanec iz Kamnika, ki živi v Avstraliji, nas je obiskal s svojim prijateljem Slavoncem. Predstavili smo se in Jože iz Kamnika pravi v čisti "bratstvoslovoščini", da bomo morali pač govoriti jezik bratstva, da bo prijatelj Štefan iz Slavonije razumel. Štefan se je na vse načine branil in rekel, da kar dobro razume slovensko in celo dostavil, da bi se rad naučil govoriti slovensko, a da vsi Slovenci vedno govorijo z njim le njegov jezik. Trdni Slovenci vseeno niso hoteli popustiti in kar vsi – osem po številu – so začeli govoriti Štefanov jezik. Celu meni se je slovenščina zdela tuja, kajti bila sem izolirana in edina, ki sem vztrajala v slovenščini. Bila sem prava črna ovca in sem ostala od tistega dne. Govorim slovensko ali pa angleško.

Dragi rojaki, ko obsojate naše Slovence v domovini Sloveniji, če posnemajo govoro predpostavljenih, se vprašajte: Kolikokrat pa sem jaz zatajil svoj jezik tu-kaj v svobodi? ... Pozdravljeni! – Cilka Žagar.

HENGOED MID. GLAM, ANGLIJA – Naš slovenski duhovnik mi je dal Vaš naslov, v upanju, da mi boste mogli pomagati. V Avstraliji imam namreč dva bratrance – če sta seveda še tam. Z njima smo že nekako sedeminpetdesetega leta izgubili stike. Kakega starega naslova nimam, spominjam pa se, da je mlajši Gerhard živel v Melbournu, od koder smo dobivali njegovo pošto. V Avstralijo sta prišla približno v istem času – štiri- ali pa petinpetdesetega leta – eden

iz Trsta in drugi iz Avstrije. GERHARD in NORBERT ŽITNIK sta bila rojena v Mariboru, od koder sta pod silo razmer kmalu po koncu vojne odšla. Starejši Norbert je bil pravnik, mlajši Gerhard pa je študiral pred odhodom od doma gradbeno. Brata sta stara od petinpetdeset do šestdeset let.

Ako nimate o bratih nobenih informacij, bi prosil nasveta, kam naj se obrnem. Namen imam za krajši čas obiskati Avstralijo ter bi se rad srečal z njima.

Iskrena zahvala za trud, lepo pozdravljeni in Bog daj srečo! – Stan Demulc.

Op.: Četudi sprva ni dosti kazalo, je uredništvo lahko ustreglo. Gerharda sem našel kljub spremenjenemu imenu, Norberta pa sem žal zasledil v Matici naših pokojnih za leto 1976: umrl je v avgustu istega leta v Sydneyu. – Urednik.

SEVEN HILLS, N. S. W. – Dragi pater urednik, lepo bi prosila, če bi v "Mislih" objavili naslednjo zahvalo naše družine: Vsem dragim prijateljem in znan-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

Izdelavamo prvovrstne fotografije

ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne

678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

cem, ki so nam stali ob strani smrti našega nepozabnega moža in očeta, pokojnega ANDREJA ZRIM, se iz srca zahvaljujemo. Prerano nas je zapustil in smo zelo težko sprejeli njegovo slovo. Hvaležni smo vsem za pomoč, ki ste nam jo nudili v dneh žalovanja, za vse izraze sožalja, za cvetje in udeležbo, tako pri molitvi rožnega venca na predvečer pogreba, kakor tudi pri maši zadušnici v slovenski cerkvi sv. Rafaela ter pri pogrebu.

Posebna zahvala p. Valerijanu za opravljeno pogrebno mašo in pogrebne obrede. Posebna zahvala tudi družinama Matus in Nemeš, ki sta pripravili v dvorani slovenske cerkve pogostitev za vse udeležence. V veliko uteho nam je bilo vse, kar ste v teh dneh storili za nas. Bog naj bogato povrne vsem skupaj! — Žaluoja žena Kristina Zrim ter sinova Norman in Neville.

CAIRNS, QLD. — Pa naj se oglasimo bivši Melbournčani in dolgoletni naročniki "Misli", ki jih tukaj v samotni vsaki mesec težko pričakujemo. Sporočiti moram, da sva z možem ostala sama in hvala Bogu, da je sin Lanci s svojo družino tu v bližini. Hčerka Shirley se je namreč 28. aprila letos poročila. Stopila je pred oltar sv. Frančiška Ksaverija, Manunda, ki

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vokal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

je cerkev naše župnije. Tam jo je pričakal zaročenec Kevin Kucks, rojen Avstrelac, po priimku pa se da sklepati, da je eden njegovih pradedov moral priti iz Nemčije. Kevin je bil rojen v Maroochydore, Qld., a družina živi v Nambour. Njegov oče poučuje na visoki šoli, mati pa je knjižničarka osnovne šole.

Shirley in Kevin sta študirala v Rockhamptonu, kjer sta se spoznala in skupaj delila študentske težave ter jih tudi srečno premagala. Shirley je prejela diplomu Bachelor of Arts za matematiko in računalništvo, Kevin pa diplomu Bachelor of Science in računalništvo. Dva meseca kasneje sta že pričela službo na vladnem oddelku za obrambo v Canberri, kjer je Kevin še sedaj, dočim je Shirley presedljala na oddelek za zunanje zadeve. Zaradi službe in razdalje nad 2000 kilometrov nista niti prišla na svečanost podeljevanja diplom. No, sta bila pa zdaj med nami, ko sta si obljubila zakonsko zvestobo za vedno. Bog jima daj stanovitnost, saj sta oba dobro vzgojena in sta resnih pogledov na življenje.

Vsem znancem pošilja preko "Misli" tople domače pozdrave — Marija Vrvnik z možem Francem.

Hvala za sporočilo o poroki, saj je prav, da pridejo v našo kroniko tudi poroke, sklenjene daleč od naših verskih središč ali večjih slovenskih naselbin. Ženinu in nevesti tudi urednik želi obilo sreče. Čas zares hi-

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

ti, saj se mi zdi, da je Shirley včeraj v Melbourne občila krstna voda – zdaj je pa že nevesta . . .

Naj tu dodam še drugo sporočilo, ki sem ga prejel iz Kraljičine dežele: V cerkvi sv. Avguština, Coolangatta, Qld. se je tudi poročil slovenski otrok, svoj čas rojen in krščen v Melbourne. To je **Marko Čeh**, sin Jožeta Čeha, bivšega fanta Baragovega doma in našega cerkvenega pevca, ter Jane r. Prajdič. Marko je 18. avgusta podal roko zakonski družici **Carmel Elizabeth Dick**. Tudi temu novemu paru naše iskrene čestitke! – Urednik.

MIDDLE BRIGHTON, VIC. – V prejšnji številki "Misli" ste v rubriki "Z vseh vetrov" omenili enega olimpijskih prvakov za ZDA, **Petra Vidmarja**. Doma je iz Los Angelesa, je bilo napisano, po imenu pa je vsekakor slovenskega rodu. Ker sem o njem bral na izrezku iz "Ameriške Domovine", ki mi ga je poslal stric iz Clevelanda, nekaj o njem pa našel tudi v ljubljanskem "Delu", oboje posredujem. Saj bralce "Misli" zadeva gotovo zanima.

"Ameriška Domovina" piše, da je Peter Vidmar že četrti rod iz te družine v ZDA. V avgustu se je mudil v državi Ohio, da se je udeležil posebne slavnosti mormonske cerkve. Vidmar je namreč veren mormonec. Ali je v to vero prišel on, ali njegov oče, ali že kdo njegovih prednikov, ni povedano. Urednik "Ameriške Domovine" je stopil v stik s predstavnikom krajevne mormonske cerkve in ta je organiziral posebno srečanje z Vidmarjem.

"Presenečeni smo bili, da smo imeli z Vidmarjem in njegovo ženo Donna Marie skoraj dvajset minut. Vidmar je sam našel pomenek, ko je poudaril, kako veliko se zanima za svoje prednike, o katerih je priznal, da ve skoraj nič. Prosil nas je, če bi mu mogoče kaj pomagali s tem v zvezi. Bil je zelo vljuden in brez vsakega znaka egoizma." Tako pravi poročilo v AD.

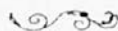
Ljubljansko "Delo" pa piše, da se je zanimalo za Vidmarjev izvor. Oče olimpijskega prvaka Petra Vidmarja je John Redd Vidmar, sedaj star nekaj nad šestdeset let. Petrov ded je bil John Charles Vidmar in se je rodil leta 1889 v mestu St. Louisu, ZDA, umrl pa je leta 1963 na silvestrovo. Po poklicu je bil inženir

in se je pri delu smrtno ponesrečil. Njegov oče, torej Petrov praded, pa je prišel v ZDA leta 1865 "iz Evrope" – po imenu sodeč iz Slovenije, iz katerega kraja, je pa nam vsem – kot je prvaku Petru – še uganka.

Vsekakor po svoje zanimanja vredno, ali ne? Ob enem pa se je vredno zamisliti: kje vse in kdaj se je razkropila slovenska kri . . . Povsod, kamor koli prideš po svetu, najdeš slovenska imena.

Lepo pozdravlja dolgoletni naročnik – **Miroslav Kožuh**.

Zahvaljujem se za zanimive podatke! – Urednik

"S svojo ženo ne govorim že tri leta."

"Zakaj pa ne?"

"Ker jo nočem prekiniti."

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

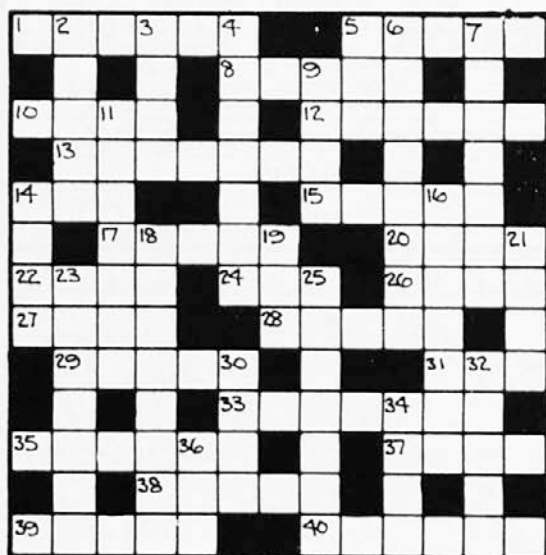
Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. cev za zračenje, dimna cev; 5. stik; 8. prislov časa; 10. kosilo; 12. kraj ob reki Savinji; 13. žensko ime; 14. osebni zaimek; 15. pripada sinu; 17. težak poklic v zvezi z zlitino; 20. lesni drobec, trščica; 22. pijan, vinjen; 24. skoraj vsaka obleka ga ima; 26. v dobe ga izražena vrednost; 27. ni domača; 28. oblazinjeno ležišče; 29. švicarska planinska kočja; 31. v dobe ga delimo; 33. vejičast; 35. moško ime; 37. žensko ime (pomanjševalnica); 38. zapisi, letopis; 39. slovensko ime za Klaro; 40. na kup dodaja.

Navpično: 2. moško ime; 3. upanje; 4. voznik "taksija" pred izumom avta; 5. veznik; 6. krpa za pokrivanje testa ali kruha; 7. bistven; 9. zrna vsebuje; 11. žensko ime; 14. ovoj, ovitek; 16. okrašen, obdan s cvetlicami; 18. član enega evropskih narodov; 19. vrsta, pravilo; 21. pretep; 23. starinsko orožje; 25. vodna ptica, ki pa ne leti; 30. trdovratnost; 32. očetov (pomanjševalnica); 34. angleška dolžinska mera; 36. števnik.

Rešitev pošljite do 7. novembra na uredništvo!

"Kot zdomec lahko posodiš državi tisoč mark. Jaz ti jih odnesem domov, če hočeš." – "Pa če se tebi kaj zgodi?" – "Jamči partija." – "Pa če se partiji kaj zgodi?" – "Tisto bi bilo pa itak vredno tisoč mark!"

*

Zakaj ni v Jugoslaviji pralnega praška, žarnic in bencina? – Pralnega praška ni zato, ker ima Jugoslavija čisto preteklost. Žarnic zato ni, ker je pred njo svetla prihodnost. Bencina pa ni treba, ker gre kar samo navzdol.

REŠITEV "ISKANJA PARA" v zadnji številki:

S pravilno vstavo moških imen pride v mastno tiskana okenca ime TIMOTEJ, s pravilno vstavo ženskih imen pa MARTINA. To sta novi par in rešitev uganke.

Pravilno so rešili: Sestre Slomskovega doma, Jože Grilj, Zalika Svenšek, Francka Anžin in Marija Špi-lar, Ivanka Študent, Lidija Čušin, Martin Pečak, Irma Ipavec, Anica Buchgraber, Ivanka Krempl, Vinko Jager, Leon Klemen, Zofija Hrast, Janez Rotar, Alojzija Podbevšek. – Žreb se je tokrat nasmehnil ZOFIJI HRAST.

PO "SLOVENSKO" SE NASMEJMO!

+ Le zakaj traja študij na pravnih fakultetah v Jugoslaviji štiri leta, če pa večino zakonov sprejemamo po hitrem postopku.

+ Tovarne delavcem – delavce pa v Nemčijo!

+ Nič čudnega, da dinar pada, ko pa finance planiramo v oblakih.

+ No, Mihec, zdaj greš prvič v šolo. Pridno se uči, da boš naredil osemletko. Potem boš šel v gimnazijo, potem na univerzo, potem boš šel pa na Švedsko krožnike pomivat.

+ Če ne bi bilo partijske članarine, marsikateri sploh ne bi vedeli, da so komunisti!

+ Ni dima brez ognja – lahko pa je samo javno zborovanje.

+ Naš jutri je trenutno takšen, da se nam nikamor ne mudi!

+ In kaj potem, ko bo država odmrla? – Pokopati jo bomo morali na privatne stroške!

+ Pri nas je svoboda misli. Če mislite drugače, niste svobodni.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spisa Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM – Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brulc. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE – (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dol.

Naj omenim, da poštnina v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Tudi drugo leto (1985) bo skupinski polet MELBOURNE — SYDNEY — LJUBLJANA.
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

